

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מורן ואלך-ניסן

התובעת (להלן גם: "האישה"): פלונית
הנתבעת בתמ"ש 8209-12-21 (ע"י ב"כ עוה"ד תומר ברזיק)

נגד

הנתבעים: 1. פלוני, להלן גם: "האישה" (התובע בתמ"ש 8209-12-21)
2. אלמוני
ע"י ב"כ עוה"ד אהב כהן

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

"כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שפך דמים" (בבא מציעא נח, ע"ב).

לפניי תביעת האישה כנגד בעלה לשעבר (להלן: "האישה") וכנגד אחיו (הנתבע 1 והנתבע 2, בהתאמה) לפיצוי כספי בסך 288,000 ש"ח מכוח חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") וחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק") בגין הצגת תמונות אינטימיות של האישה עם גבר אחר לעיני הוריה של האישה. מנגד, הוגשה תביעת האיש כנגד האישה לפיצוי בסך של 800,000 ש"ח בגין "תביעה כספית, נזיקית, צו עשה, חוק איסור לשון הרע ופלילית" שעילתה הגשת תלונות שווא למשטרה בגין אונס ותקיפה וביצוע ארבע הפרות חובות חקוקות ע"י האישה.

רקע עובדתי

1. האישה והאיש (להלן: "הצדדים") נישאו זה לזו כדמו"י ביום X.X.2012 והתברכו בשני ילדים, הבת ילידת 2014 והבן יליד 2017.
2. ההליכים בין הצדדים נפתחו ביום 08.06.20 באמצעות בקשה ליישוב סכסוך שהוגשה על ידי האיש לכב' בית הדין הרבני. ביום 15.06.20 הגישה האישה בקשה ליישוב סכסוך לבית משפט זה (תיק י"ס 35507-06-20), אולם הבקשה נמחקה ע"י כב' השופטת נאוה גדיש (המותב הקודם בתיק) בשל קיומו של הליך יישוב סכסוך קודם בבית הדין הרבני.
3. ביום 19.05.20 עזב האיש את דירת המגורים המשותפת. מועד הקרע נקבע על ידי כב' בית הדין הרבני ליום 01.03.20.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 4. ביום 01.10.2020 הגישה האישה תביעה למזונות הקטינים בתיק מס' 1983-10-20, בעניינה ניתן
2 פסק דין למזונות, לאחר הליך הוכחות.
3
4 5. ביום 02.08.21 הגישה האישה בקשה למתן צו הגנה כנגד האיש בתיק ה"ט 5314-08-21 במסגרתה
5 ניתן צו הגנה במעמד צד אחד. בדיון במעמד שני הצדדים הסכימו הצדדים שלא להתקרב האחד
6 למקום מגוריו של האחר, וכי האיש יאסוף את הקטינים מבית הורי האישה וישיבם לשם.
7 בהמשך, בוטל צו איסור נשיאת הנשק של האיש לאחר שהאישה הותירה את ההחלטה לשיקול
8 דעת בית המשפט.
9
10 6. ביום 09.09.21 הגישה האישה את התביעה הכספית בתמ"ש 10864-09-21. לאחר הגשת כתב הגנה
11 מטעם האיש, הגיש הוא ביום 05.12.21 את התביעה מטעמו בתמ"ש 8209-12-21.
12

תמ"ש 10864-09-21

טענות האישה

- 15 7. בחודש נובמבר 2019 קיבלו הצדדים החלטה משותפת לסיים את הנישואין, וביום 19.05.20 עזב
16 האיש את דירת המגורים המשותפת. ביום 11.06.20 פרץ האיש למכשיר הטלפון הנייד של האישה
17 באמצעות מכשיר הטאבלט שהיה בדירת האישה וגנב תמונות וסרטונים בהם מתועדת האישה
18 במצבים אינטימיים עם גבר אחר. עוד באותו היום, על מנת שלא להיתפס בקלקלתו, האיש איפס
19 את מכשיר הטאבלט בשעה 23:50.
20
21 8. האיש השתמש במידע שנלקח שלא כדין מהטלפון האישי של האישה והציג אותו לאחיו, מר ____
22 (להלן: "אלמוני"), וזה האחרון זימן את הוריה של האישה (להלן: "מ" ו"א") למשרדו, שם
23 בנוכחות האיש, הציג בפי הוריה תמונות אינטימיות שלה עם גבר אחר.
24
25 9. האיש ואחיו התקשרו להורי האישה עשרות פעמים ואיימו כי יפיצו את התמונות האינטימיות
26 ברשת האינטרנט ובמקום עבודתה של האישה (באותה עת הועסקה האישה כשוטרית), במידה
27 והיא לא תחתום על הסכם גירושין חד צדדי המפר את זכויותיה של האישה. עוד הוזכר מספר
28 פעמים כי "בגיל מסוים כשהילדים יגדלו גם הם ידעו מי זאת האמא שלהם".
29
30 10. מדובר במעשים מכוונים, זדוניים וחסרי תום לב שנעשו במטרה לפגוע פגישה קשה ככל האפשר
31 באישה, באופן המצדיק פסיקת פיצויים נזיקיים ומוגברים, לרבות פיצויים ללא הוכחת נזק לפי
32 סעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, וזאת במצטבר. כמו כן, מעשיו
33 של האיש עולים כדי הפרה של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכן סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין
34 [נוסח חדש].

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

11. אמה של האישה התנגדה בכל תוקף לצפות בתמונות של האישה במצבים אינטימיים, אך אלמוני התעקש להציג לפניו את התמונות.
12. האיש הגיע עם התמונות שגנב לבית הדין הרבני ואף ביקש לחשוף אותן לפני העו"ס, שדחתה את בקשתו. האיש אף קיבל צו מניעה מבית הדין הרבני האוסר את הפצת התמונות.
13. לאיש לא עומדת הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, היות שהוא לא עומד בתנאים המצטברים הקבועים בסעיף זה.
14. האישה עתרה לחיוב האיש ואחיו בסך של 144,000 ₪ לכל פרסום, הן מכוח חוק איסור לשון הרע והן מכוח חוק הגנת הפרטיות, שכן סכום זה משקף את כפל הפיצוי ללא הוכחת נזק בצירוף הצמדה למדד.
- טענות האיש ואחיו**
15. האישה שוטרת ומשפטנית בהשכלתה, אשר הייתה נשואה לאיש עד שהאחרון גילה כי האישה בוגדת בו עם מפקדה הישיר במשטרה. האיש בעל עסק קטן בו הוא העובד היחיד, להתקנת מערכות מיגון, אזעקות ומצלמות; אחיו של האיש, הנתבע 2, הוא קבלן הנדסה, בניה ופיתוח.
16. ביום 19.05.20 שלחה האישה לאיש הודעה בה היא דורשת ממנו לעזוב את הבית, וכשבועיים לאחר מכן התגלה לאיש באופן חוקי, מקרי ואקראי כי האישה בוגדת בו, לאחר שנחשף לתמונות וצילומים רבים של האישה עם מפקדה הישיר במשטרה, בשלל מצבים, תנחות וסיטואציות אינטימיות ביותר. בשלב זה משהחליפה האישה מנעול בביתם המשותף, החליט האיש כי עדיף שימשיך להתגורר מחוץ לבית.
17. האיש עימת את האישה עם ממצאיו, והאישה הודתה שהיא מנהלת מערכת יחסים עם מפקדה ואף החלה לאיים על האיש כי תנצל את מעמדה כשוטרת ותגיש נגדו תלונת שווא שקרית וזדונית בגין אונס. בהמשך, האישה קיימה את איומיה ופתחה לאיש תיק פלילי ורישום על עבירת מין חמורה ותקיפה, שני אירועים שלא היו ולא נבראו, ובגין כך בין היתר הוגשה תביעת האיש כנגד האישה (הוא ההליך הנדון כאן במאוחד).
18. האיש לא פרץ למכשיר הטלפון הנייד של האישה ולא נטל את התמונות והסרטונים שלא כדיון. התמונות והסרטונים היו במכשיר הטאבלט האישי של האיש, שנקנה לו במתנה ע"י האישה, ודרכו נחשף אליהם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

19. האיש הציג לאחיו מספר מועט של תמונות, הצנועות מבניהן, לשם התייעצות עם אחיו הגדול כיצד לפעול במסגרת ה"רעם ביום בהיר" שנחת עליו. אחיו של האיש אכן נפגש עם הורי האישה בנוכחות האיש במשרדו כדי להתייעץ ולדון עימם בעתיד התא המשפחתי ובגורלם של הילדים המשותפים, והורי האישה התעקשו לראות את התמונות והסרטונים.
20. הנתבעים לא איימו כי יפיצו את התמונות האינטימיות ברשת, אלא ביקשו לשמור על הצנעת פרטים על מנת לחסוך בושות ומבוכה מהמשפחה המורחבת ומילדי הצדדים. הנתבעים ולא התנו פרסום כזה או אחר בהסכמה לדרישות כאלה ואחרות. גם המשפט שנאמר כביכול בהקשרם של הילדים המשותפים לא היה ולא נברא, והדבר עולה מהתמלול המלא של המפגש בין הורי האישה לנתבעים.
21. הוריה של האישה וכן האיש הם אנשים יראי שמיים, ועל כן היה מדובר בשיח אינהרנטי בתוך התא המשפחתי נוכח חומרת מעשי הבגידה על פי ההלכה המשפטית.
22. לא מדובר בלשון הרע, שכן לא בוצע פרסום אלא מדובר בשיחה משפחתית פרטית ואישית עם הורי האישה כדי להביא לידיעתם שהאישה מנהלת חיים כפולים. ככל שייקבע שמדובר בפרסום, הרי שהפרסום אינו מכפיש, ומדובר באמת לאמיתה. התמונות שנבחרו להצגה להורי האישה היו במכוון לקט תמונות טכני המכיל תמונות "קלילות" וצנועות יותר ופחות אינטימיות מרוב התמונות המצויות באמתחתו של האיש בלבד.
23. הנתבעים טוענים להגנות "אמת דיברתי" ו"תום הלב" המנויות בסעיפים 14-15 לחוק איסור לשון הרע.
24. לא ניתן לומר כי השיח שקיימו הנתבעים עם הורי האישה עולה כדי פגיעה בפרטיות. התמונות לא הופצו (ואף לא נשלחו להורי האישה אלא רק הוצגו להם) ולא נעשה כל רווח או טובת הנאה מאותה "הפצה". התמונות "שהו" בטאבלט המהווה קניין של האיש, בו משחקים גם ילדיהם הרכים של הצדדים. כמו כן, התמונות ממילא מצויות לפחות בידי אדם אחד נוסף, המפקד של האישה.
25. אילו תתקבל התביעה "יצא חוטא נשכר", שכן האישה גם ניאפה, גם שיקרה, גם הטעתה, גם עשתה שימוש לרעה בהליכי משפט וכעת תקבל גושפנקא מאת בית המשפט.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

תמ"ש 8209-12-21

טענות האיש, התובע

- 1
2
3 26. לאחר שהאיש עימת את האישה עם בגידתה בו, היא איימה לנצל את מעמדה כשוטרת ולהגיש
4 נגדו תלונת שווא בגין אונס.
5
6 27. ביום 22.07.21, האישה לא אפשרה לאיש לפגוש בקטינים, חרף הסכמות בניהם לעניין זה, לפיכך
7 האיש פנה לסיוע המשטרה. במסגרת תשאולו במשטרה נשאל על ידי החוקר האם האישה
8 מאיימת עליו, והאיש השיב בחיוב והציג את תמלול השיחה במסגרתו האישה מאיימת עליו
9 בתלונה על אונס שלא היה ולא נברא. החוקר הסביר לאיש כי מאחר והאישה שוטרת, עליו לפנות
10 למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש). בימים הסמוכים שלאחר מכן, החל האיש באינטראקציה
11 עם מח"ש כשהוא מתלונן לגבי האישה ומעשיה, אלא שצעד זה "פתח עליו את שערי הגיהנום"
12 כהגדרתו.
13
14 28. ביום 02.08.21 ניגשה האישה לבית משפט זה בבקשה לקבלת צו למניעת הטרדה מאיימת, אלא
15 שהאישה לא ציינה לפני בית המשפט כי "נאנסה" אלא תיארה תסבוכת עם הרכב וכן שהאיש
16 הותיר שקית שחורה עם בגדים ליד ביתה.
17
18 29. זולת הפגיעה בשמו הטוב, האיש סבל מנזק ממוני ובלתי ממוני עצום. האיש העביר לילות כימים
19 בלחץ אטומי ובתחושת פחד שמא חירותו ושמו הטוב מצויים בסכנה מוחשית וכל זאת כאשר
20 התא המשפחתי עליו עמל משך שנים רבות, מתפרק. האיש נותר מוכתם עם רישום פלילי שלא
21 יימחה, אף אם יימחק מהמערכת המשטרית, וזאת על לא עוול בכפו.
22
23 30. כמו כן, האישה זיפה מסמך מדינה רשמי של לשכת ההוצאה לפועל, כאשר היא ריטשה ומחקה
24 שורה רלוונטית מאחד ממסמכי תשלומי המזונות השונים, על מנת להציג את האיש כחייב ובכך
25 לפגוע בשמו ותדמיתו, בעיקר בעיני ילדיו.
26
27 31. בשל תלונת השווא של האישה, נלקח נשקו האישי של האיש והוא "נזרק" כלשונו, בבושת פנים,
28 משירות המילואים שלו ביחידה נבחרת במשרד הביטחון. כמו כן, נבצר ממנו לבצע עבודות
29 במסגרת משלח ידו בבסיסים מסווגים ובאזורים רגישים ומסוכנים ברחבי הארץ. בנוסף, הוא
30 נאלץ להתייעץ עם עורכי דין, יועצים משפטיים, מומחי סאונד, מהנדסי קול, מתמללים ושאר
31 בעלי תפקידים כדי לבצר את הגנתו.
32
33 32. תלונת השווא של האישה מהוות לשון הרע על כל המשתמע מכך, שכן מדובר בפרסום שהגיע
34 לאנשים זולת האיש ופגע במשלח ידו, בשמו הטוב ובחיייו. לאישה לא עומדת הגנת אמת דיברתי

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 או תום הלב, שכן אין מדובר באמת, ואין המדובר בתום לב שעה שכל כוונתה הייתה לפגוע באיש
2 "ולהפילו", כדי למנוע ממנו לעמוד על זכויותיו במסגרת הליך הגירושין.
3
- 4 33. האישה הפרה חובות חקוקות שעניינן: מסירת ידיעות כוזבות (שתי תלונות סרק על עבירות מסוג
5 פשע); שיבוש מהלכי משפט; ניסיון לקבל דבר במרמה (הן בתחנת המשטרה ובלשכת ההוצאה
6 לפועל והן בערכאות השונות) וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות בלשכת ההוצאה לפועל.
7
- 8 **טענות האישה**
- 9 34. תביעת האיש אינה אלא "תביעת לחץ" שמטרתה להניא את האישה מבירור תביעתה המוצדקת
10 כנגד האיש. התביעה נולדה רק בעקבות תביעת האישה לפיצוי בגין חדירה למכשיר הטלפון הנייד
11 שלה והפצת חומרים אינטימיים.
12
- 13 35. לאישה עומדת הגנת "אמת דיברתי", שכן היא הותקפה פיזית ומינית על ידי האיש. מדובר בתלונה
14 אחת הכוללת שני סעיפי חשדות, ולא שתי תלונות נפרדות. העובדה שהאישה שוטרת אינה מונעת
15 ממנה את זכותה להלין על מעשים פליליים. כמו כן, עומדת לאישה הגנת תום הלב, שעניינה הגנה
16 על עניין אישי כשר והגשת תלונה לרשות מוסמכת, והכל כאמור בסעיפים 14 ו-15 לחוק איסור
17 לשון הרע.
18
- 19 36. הסכומים הנטענים מנופחים ומוגזמים. האיש לא תמך באסמכתאות את נזקיו הממוניים
20 הנטענים, דבר אותו יכול להוכיח בקלות בהינתן שהוא עצמאי; הוא הדין באשר לטענתו בדבר
21 הפסקת שירות מילואים, שממילא אינו בבחינת נזק ממון. גם הפיצוי הנטען בגין הפרת חובה
22 חקוקה דורש הוכחת נזק ממוני או אחר, שלא הוכח במקרה דנן, מה גם שהאיש מלין על הפרת
23 חובה חקוקה ביחס לאותה תלונה במשטרה, קרי בבחינת "כפל פיצוי" אסור.
24
- 25 37. האישה החליפה את מנעול הבית לאחר שהאיש עזב מרצונו ולאחר שהחלה לחשוש מהתנהלותו
26 של האיש, בין היתר לאחר שאחי האיש טלפן לאבי האישה ואמר לו כי האיש מעוניין לפגוש את
27 האישה ביער על מנת "לפרוק זעם".
28
- 29 38. האישה לא איימה על האיש בהגשת תלונת שווא על אונס, אלא רק ציינה כי היא יכולה לממש
30 זכות חוקית העומדת לה ולהתלונן על עבירות מין שבוצעו בה. האיש "גזר" חלק משיחה שלמה
31 בה הוא לא מכחיש שביצע עבירות מין באישה, בין אינוס ובין הטרדה מינית.
32
- 33 39. האישה ביקשה מחוקריה במח"ש שלא לשתף בתוכן עדותה מחשש כי האיש, אבי ילדיה, ייכלא,
34 אולם מח"ש העבירה את הדברים למשטרת _____ שפתחה מיוזמתה בחקירה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 40. האיש פנה למשטרה לאחר שהגיע לאסוף את הילדים והם לא היו בבית, וזאת מבלי שטרח לפנות
2 לאימה של האישה, שהיא הגורם המחבר בין הצדדים לעניין זמני השהות, דבר המעיד שלא טובת
3 הילדים עמדה לנגד עיניו.

4
5 41. מעמדה של האישה כשוטרת לא סייע לה, אלא להפך חקירתה במח"ש החלישה את מעמדה
6 המקצועי והכפישה את שמה בפני קולגות, ואף נשקה האישי נלקח ממנה.

7
8 42. צו למניעת הטרדה מאיימת התבקש לאחר שהאיש גנב את הרכב המשותף וללא כל קשר לפגיעה
9 המינית. העובדה שהאישה לא סיפרה במסגרת הבקשה לצו על הפגיעה המינית דווקא מעידה שלא
10 ביקשה להזיק לאיש וניסתה למנוע ממנו להיחקר או להיאסר.

11
12 43. האישה לא זיפה דבר, אלא מדובר במסמך שהאיש עצמו כתב והאישה מחקה את הסעיף שלא
13 היה מקובל עליה במסגרת ניסיון למו"מ בין הצדדים. הגדרת האיש כ"חייב" בהוצל"פ הוא הדין
14 הנוהג שכן הוא החייב במזונות ילדיו, ואין חובה לסגור תיק מזונות גם אם אופס.

15
16 **דיון והכרעה בתביעת האישה**

17 44. כבר עתה ייאמר, כי מצאתי לנכון לקבל את תביעת האישה, לאחר שהגעתי למסקנה כי הנתבעים
18 פרסמו לשון הרע אודות האישה ופגעו בפרטיותה, ולא עומדות להם ההגנות הקבועות בחוק, כפי
19 שיפורט להלן.

20
21 **פרסום לשון הרע –**

22 בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול–
23 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
24 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
25 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
26 במקצועו;
27 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

28
29 46. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מה עולה כדי "פרסום" בהגדרתו, ולהלן:
30 (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל
31 וכל אמצעי אחר.

32 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות–
33 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

2
3 47. בעניין ע"א 751/10 פלוני נ' דר אילנה דיין – אורבך [פורסם בנבו, 2012] עמד כב' השופט עמית על
4 המתווה או, כלשונו, על "תרשים הזרימה" בבחינת תביעות לשון הרע, כדלקמן:
5 בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה
6 שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. אם התשובה חיובית
7 עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי הוא בגדר פרסום מותר, בהיותו נהנה מאחת החסינויות
8 המוחלטות הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום
9 מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק, דהיינו: אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם
10 הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר
11 אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16 לחוק. היה
12 והתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי
13 של הסעדים.

14
15 48. האם הצגת התמונות והסרטונים האינטימיים של האישה לפני הוריה מהווה הוצאת לשון הרע?
16 הבחינה האם ביטוי הוא משפיל, פוגע או מבזה מבוצעת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם
17 הסביר. ראה: ע"א 7380/06 חטר-ישי נ' גילת [פורסם בנבו 02.03.2011]. עוד יצוין, כי די בכך
18 שהפרסום היה עלול לגרום לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיף 1 לחוק כדי לבסס אחריות בגין
19 עוולת לשון הרע ראה: ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' נח (3) 558, בעמ' 567.

20
21 49. סבורני, כי הצגת התמונות והסרטונים האינטימיים של האישה עם גבר זר לפני הוריה של האישה
22 עולה כדי "לשון הרע" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק, שכן היא עלולה לגרום להשפלת האישה בעיני
23 הבריות, עשייתה מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ואף ביזויה בשל מעשים, התנהגות או תכונות
24 המיוחסות לה.

25
26 50. תמוה בעיניי כיצד מחד, טוענים הנתבעים כי הפרסום אינו מכפיש, ומאידך מקפידים להדגיש עד
27 כמה היו מעשיה של האישה, שהובאו לידיעת הוריה, מבישים וחמורים. כך למשל, בסעיף 5 לכתב
28 ההגנה נטען כי התביעה היא בגדר "מסך עשן נרפה לעולותיה וחטאיה הרבים של התובעת אשר
29 נתפסה בקלקלתה"; בסעיף 30 לכתב ההגנה תמהים הנתבעים: "מדוע שהורי התובעת יהיו
30 מזועזעים מ"התנהגות הנתבע ואחיו (איזו התנהגות?) ולא מהתנהגות ביתם הבוגדנית...?";
31 בסעיף 41 לכתב ההגנה מדגישים הנתבעים, כי הוריה של האישה וכן האיש הם אנשים יראי
32 שמיים, ומכאן החשיבות של שיח משפחתי אודות "חומרם של מעשי בגידה בהלכה היהודית".
33 מכאן, שלא זו בלבד שהאדם הסביר היה רואה בהצגת סרטונים ותמונות אינטימיות של האישה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 עם גבר אחר, בעודה נשואה לאיש, בפני הוריה יראי השמים משום מעשה משפיל, פוגע ומבזה,
2 אלא שהנתבעים עצמם היו מודעים לכך שיש בכך משום השפלת האישה בפני הוריה.
3
4 51. גם מתמליל השיחה בין הורי האישה לנתבעים שצורף לכתב ההגנה (להלן: "התמליל") עולה כי
5 אלמוני מציין כי הוא לא רוצה להראות את התמונות לאביה של האישה "כי זה מבייש" (ראה):
6 עמ' 10 לתמליל, ש' 4). ובהמשך התמליל (ראה: עמ' 13 ש' 6-13):
7 "אלמוני: ...הבן אדם לא מבין מאיפה זה בא לו. אשתו החסודה, הדתייה שמברכת,
8 שמתפללת, שמקדשת, שעושה את כל הדברים האלה, איך היא עשתה לו דבר כזה?... זה
9 בושה למשפחה.
10 א. : בוודאי.
11 מ. : ...בושה, ברור.
12 אלמוני: זה בושה למשפחה, זה פשוט בושה למשפחה. אנחנו לא יודעים איך לאכול את
13 זה..."
14
15 52. יתרה מכך, הצגת הסרטונים והתמונות אף הפכה את האישה בפועל מטרה לשנאה ולבוז מטעם
16 הוריה באותו מעמד, דבר הנלמד מתוך דברי אימה של האישה, שנאמרו "בעידנא דריתחא":
17 "מצידי שהיא תתאבד, יש לה נשק שתהרוג את עצמה". ראה: עמ' 32 לתמליל ש' 18.
18
19 53. האם מתקיים יסוד הפרסום?
20 משנקבע בחוק איסור לשון הרע, כי רואים כפרסום לשון הרע אם הייתה מיועדת לאדם זולת
21 הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע, ברי כי הצגת התמונות והסרטונים
22 האינטימיים של האישה לפני הוריה, כמו גם הצגתם לפני אחיו של האיש, מהווה פרסום.
23
24 54. האיש אמנם טוען, כי הציג מספר מועט של תמונות לפני אחיו, "הצנועות מבניהן בנסיבות העניין"
25 על מנת להתייעץ עם אחיו הגדול, אולם לא ברור מדוע נדרש האיש להציג את התמונות לפני אחיו
26 במסגרת אותה התייעצות, ומדוע לא ניתן היה להתייעץ עם האח מבלי לחשוף את התמונות
27 לעיניו. גם כאשר נשאל אלמוני ע"י הורי האישה מה הוא יודע, הוא משיב: "יותר מדי". ראה:
28 עמ' 3 לתמליל, ש' 8-9.
29
30 55. כך גם לא ניתן הסבר ענייני ומספק לשאלה: מדוע היה צורך לחשוף את אותן תמונות אינטימיות
31 לפני הוריה של האישה? לטענת האיש, הוריה של האישה הוזמנו למשרדו של אחיו "וזאת בשביל
32 להתייעץ עימם ולדון עימם בצעדים העתידיים שלהם כמשפחה לנוכח בגידותיה של התובעת
33 וכן לברר מה יעלה בגורל הילדים המשותפים של הזוג. כמו כן להחליט כיצד ניתן לפרק את התא
34 המשפחתי בהינתן המצב הרגיש וכן ובהינתן היותה "אסורה על בעלה ועל בועלה" לפי ההלכה".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 **ראה**: סעיף 40 לכתב ההגנה. בדומה, בסעיף 38 לתצהיר עדותו הראשית של האיש בתיק דן נרשם,
2 כי השיח היה ענייני, משפטי ומשפחתי ונידונו בו השאלות: "**מה עושים הלאה? מבחינת היהדות**
3 **וההלכה וכן מבחינת הילדים**". טענה זו דינה להידחות ממספר טעמים:
4 (א) דיון בפירוק התא המשפחתי ובפרט הכרעה בגורל הילדים הקטינים ראוי שיעשה עם האישה
5 עצמה, אמם של הקטינים, ולא עם הוריה של האישה או עם אחיו של האיש, מאחורי גבה של
6 האישה.
7 (ב) אין כל צורך בהצגת תמונות אינטימיות של האישה לצורך דיון משפחתי על פירוק התא
8 המשפחתי, ובוודאי שלא לצורך הכרעה בעניינם של הילדים הקטינים.
9 (ג) בהינתן כי היה ברור לאיש שפניו לגירושין, שכן האישה "אסורה לבעלה ובוועלה", אזי לא ברור
10 במה יש לדון ומדוע יש צורך להציג תמונות אינטימיות כדי לקדם את הגירושין, ובפרט שלא
11 נעשתה כל פנייה מקדימה לאישה ולא נטען כי האישה סירבה להתגרש או העלתה דרישות כספיות
12 כתנאי לקבלת הגט. האישה אף העידה כי ויתרה על כתובה על מנת לקבל גט. **ראה**: עמ' 61
13 לפרוטוקול מיום 19.01.23 (להלן: "**הפרוטוקול**") ש' 22-28.
14
15 56. במסגרת עדותו טען האיש, כי בחר להציג את התמונות לפני הוריה של האישה שכן זה "ההליך
16 הכי מהר להיפרד ממנה", וכי במידה ולא היה מוכיח לבית הדין הרבני שהאישה נואפת היו מנסים
17 שלום בית. אולם, האיש בחר להציג את התמונות להורי האישה ולא לבית הדין הרבני, וממילא
18 כאמור לא נטען שהאישה ניסתה לעכב את הגט או סירבה להתגרש. **ראה**: עמ' 117 לפרוטוקול ש'
19 23-21 ועמ' 118 ש' 25-20. יתרה מכך, האישה ציינה בתצהירה כי עוד טרם הפגישה בין הנתבעים
20 להוריה וטרם גילוי התמונות והסרטונים, הצדדים סיכמו ביניהם את תנאי הגירושין. גם אלמוני
21 אישר בעדותו כי בין הצדדים כבר היה "**הסכם בנועם שהם סגרו על דף**". **ראה**: עמ' 153
22 לפרוטוקול ש' 1-7.
23
24 57. גם טענת הנתבעים, כי הורי האישה הם אלו שביקשו לצפות בתמונות אינה יכולה להתקבל.
25 ראשית, התמונות והסרטונים כלל לא היו מגיעים לידיעת הורי האישה, אלמלא הנתבעים חשפו
26 לפניהם כי החומר האמור מצוי בידי האיש. מהתמליל עולה כי הורי האישה לא ידעו דבר טרם
27 הפגישה עם הנתבעים ואף ציינו כי היו בביתם של הצדדים וניסו לדלות מהם מידע אך הצדדים
28 לא רצו לשתף, וכדברי אביה של האישה: "**כן ... זה לא שזה בא ממנה, זה בא משניהם, היא**
29 **שומרת עליו, הוא שומר עליה. כלומר, היא לא מדברת מה הבעיה, הוא לא מדבר מה הבעיה ...**"
30 **ראה**: עמ' 3 לתמליל ש' 10-13 ועמ' 4 לתמליל ש' 2-12. לפיכך, כבר בתחילת השיח היה ברור
31 למצער לאלמוני, שהאישה אינה מעוניינת "לכבס בחוץ את הכביסה מלוכלכת", אף לא בפני
32 הוריה.
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 58. שנית, מקריאת התמליל עולה כי אימה של האישה לא הייתה מעוניינת לצפות בתמונות ואמרה
2 זאת מפורשות: " מה יש לראות? אני לא מבינה... מה זה יעזור לך?" (ראה: עמ' 21 לתמליל ש'
3 22-20). אף על פי כן, הנתבעים התעקשו להראות לה את התמונות כדלקמן:
4 "אלמוני: הודעתי ל מ ו- א מה הסיטואציה האחרונה, אני רוצה בבקשה שתראה להם,
5 תראה למ.
6 א.: לא,
7 אלמוני: לא, אני רוצה שת- לא, אני רוצה שתראה ל מ, אחר כך שתחליט אם בכלל להראות
8 את זה לא.
9 פלוני: אתם רוצים לעמוד בזה?
10 א.: אני רוצה לעמוד בזה, כן.
11 פלוני: מ את רוצה שאני אראה לך קודם?
12 מ.: לא.
13 אלמוני: מ אני רוצה ש-
14 מ.: אני לא,
15 אלמוני: אני רוצה שתראי תמונה אחת, לא, אני רוצה, אני, אני,
16 א.: לא, זהו, אל תעשה לי,
17 אלמוני: לא, בבקשה
18 (לא ברור)
19 מ.: אני מאמינה גם בלי שאני אראה.
20 אלמוני: לא, אני רוצה להראות כמה, כמה העניין הוא חמור".
21 ראה: עמ' 23 לתמליל ש' 7-23.
22 גם בחקירתה, הבהירה אמה של האישה כי לא רצתה לצפות בתמונות, וכדבריה:
23 "ת: אני לא רציתי חד משמעית לראות את התמונות. נקודה. סימן קריאה.
24 ש: בגלל זה אמרתי מי מכם.
25 ת: אני לא רציתי לראות את התמונות.
26 ש: ומה לגבי בעלך?
27 ת: בעלי רצה לראות את התמונות. בעלי, מה לעשות, הוא אדם פרימיטיבי ורצה לראות
28 את זה. בסדר".
29 בהמשך העידה מ, כי אלמוני הפציר בהם לראות את התמונות, והדבר בא לידי ביטוי באופן
30 המאיים שבו נאמרו דבריו, בשפת הגוף שלו ובאופן שבו ישב והתנדנד בגאווה בכיסא, באופן
31 שנועד להשפיל את הכבוד שלה ושל בעלה. ראה: מעמ' 72 לפרוטוקול ש' 1 ועד עמ' 73 ש' 24.
32 ובהמשך –

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 "העדה, גב' מ: אחר כך כשפלוני בא, צרח וקילל ופרק את זעמו. זאת גם הפצרה, הוא
2 הפציר בנו לכו תראו לה את התמונות, תראו את התמונות בבקשה. זאת הבת שלך. זאת הבת
3 שלך, ברגע שהוא שם את התמונות בפרצוף, שלי גם, באל כורחי."
4 ראה: עמ' 74 לפרוטוקול, ש' 1-3.
5 גם האיש הודה בחקירתו כי אביה של האישה הוא זה שביקש לראות את התמונות ולא אמה
6 של האישה. ראה: עמ' 97 לפרוטוקול, ש' 7-14.
7
8 59. עוד העידה אמה של האישה, כי אלמלא הצגת התמונות לא הייתה מאמינה לכך שבתה בגדה באיש
9 כנטען, אלא שהייתה הולכת לברר עם הבת שלה טענות אלו. ראה: עמ' 74 לפרוטוקול ש' 18-30.
10 אולם, כפי שפורט לעיל, האישה כלל לא הייתה מודעת בזמן אמת למפגש בין הנתבעים לבין הוריה
11 ולא ניתנה לה כל הזדמנות להגיב לטענות אלו, מבלי שיהא צורך לעשות שימוש כלשהו בתמונות
12 ובסרטונים. גם האיש הודה כי לאחר שהתמונות והסרטונים הגיעו לידיעתו, הוא לא גילה על כך
13 לאישה ולא שאל אותה האם בגדה בו. ראה: עמ' 93 לפרוטוקול ש' 2-11. עוד העידה מ, כי "אם
14 הוא היה חכם, הוא היה עושה את זה בדרך אחרת. הוא לא היה צריך להראות לי שום תמונה".
15 ראה: עמ' 75 לפרוטוקול ש' 16-20.
16
17 60. שלישית, על אף שאביה של האישה הצהיר כי הוא מעוניין לצפות בתמונות, התמליל מלמד על
18 הלחץ שהופעל על הורי האישה בפגישה ועל האופן המניפולטיבי שבו אלמוני גרם לאביה של
19 האישה לדרוש לראות את התמונות האינטימיות של בתו. בתחילת השיחה, אלמוני שב ושואל את
20 הורי האישה מספר פעמים האם הם יודעים משהו כמעין "בניית מתח", בהמשך הוא מבקש מהם
21 "לקחת נשימה עמוקה" ומודיע שהוא עומד לספר להם משהו "הכי הכי קיצוני" ואז הוא מספר
22 שהאישה חיה חיים כפולים וכי האיש "ברמה של ללכת להתפוצץ על כל העולם ב-180 מעלות,
23 אוקי? ברמות מטורפות. אתם לא שמעתם כלום על זה?" ראה: עמ' 7 לתמליל ש' 1-19. לאחר
24 שאביה של האישה שואל האם יש ראיות לכך, אלמוני משיב: "מפה עד אמריקה, חזרה, למעלה
25 ולמטה" ומיד שואל פעמיים את האיש: "אתה רוצה לראות?", כאשר ברור לו שאביה של האישה
26 אינו יכול לשאת את המתח והמסתורין ולא יסרב להצעה זו. ראה: מעמ' 9 לתמליל ש' 18 ועד עמ'
27 10 ש' 1. ראה גם בהמשך (עמ' 14 לתמליל, ש' 6-15):
28 "א.: אני רוצה לראות.
29 אלמוני: אין בעיה.
30 א.: תן לי לראות.
31 אלמוני: זה מה שיוכיח,
32 .
33 א.: אלמוני מה שצריך, זו הבת שלי, היא יצאה ממני".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 61. האישה העידה, כי באביה לא היה צורך להפציר שכן הנתבעים מכירים את האופי של אביה וידעו
2 כי הוא ינדה אותה לאחר דבר כזה, ואילו באמה הנתבעים הפצירו לראות את התמונות על אף
3 שהיא לא רצתה ובכל זאת הראו לה. ראה: עמ' 46 לפרוטוקול ש' 27-29. עוד העידה, כי הנתבעים
4 ידעו שאביה פרימיטיבי מאוד והיה להם ברור שהוא ירצה לדעת מה הבת שלו עשתה, אולם
5 לדבריה: "נכון, אז אבא שלי רצה לראות. עדיין אין לכם שום סמכות להראות את התמונות שלי,
6 הפרטיות שלי, לא פלוני לאח שלו, לא פלוני להורים שלי, לא פלוני ללכת להפיץ אותם, אני לא
7 רוצה להגיז איפה". ראה: עמ' 44 לפרוטוקול, ש' 6-30.
8
- 9 62. לאחר שקבעתי כי מדובר בלשון הרע והתקיים יסוד הפרסום כמפורט לעיל, יש לבחון האם עומדת
10 לנתבעים הגנה לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע (בשים לב שלא נטען כי מדובר בפרסום מותר
11 הנהנה מאחת החסינויות המוחלטות הקבועות בסעיף 13 לחוק).
12
- 13 האם עומדת לנתבעים ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע?
14 ההגנה על פי סעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות: היסוד הראשון עניינו מידת האמיתות של הפרסום
15 המהווה לשון הרע, והיסוד השני כולל את מידת "העניין הציבורי" שבאותו פרסום.
16
- 17 64. לעניין אמיתות הפרסום – האישה טענה, כי הצדדים החליטו להפריד את נישואיהם כבר בחודש
18 נובמבר 2019 והפרידו מגוריהם בחודש מאי 2020, כך שהקשר עם הגבר האחר החל רק לאחר
19 שהצדדים נפרדו. יצוין, כי האיש לא הציג כל הוכחה לכך שהתמונות והסרטונים האינטימיים
20 צולמו טרם הפרדת מגורי הצדדים. עם זאת, אין מחלוקת כי הצדדים היו עדיין נשואים
21 פורמאלית בעת גילוי התמונות. האישה העידה לעניין זה כדלקמן: "החטא היחיד שלי היה שאני
22 זאת שהלכתי, נכון, חטאתי הלכתי לגבר אחר בהיותי נשואה. הייתי דקה לפני גירושים,
23 התנהלנו בהליך סדור". ראה: עמ' 45 לפרוטוקול ש' 26-28. גם האיש טען בעדותו, כי אין משמעות
24 לעובדה שכבר עזב את הבית, שכן הצדדים היו עדיין נשואים. ראה: עמ' 87 לפרוטוקול ש' 16-25.
25
- 26 65. לפיכך, לצורך ההליך האזרחי שלפניי, אצא מנקודת הנחה כי הייתה אמת בפרסום וכי התמונות
27 והסרטונים אכן שיקפו את הקשר האינטימי שניהלה האישה עם גבר אחר בהיותה נשואה רשמית
28 (גם אם פרודה בפועל).
29
- 30 66. לעניין העניין הציבורי – סעיף 14 קובע שני תנאים מצטברים, כך שלא די בכך שהייתה אמת
31 בפרסום, אלא שיש צורך להוכיח כי היה בפרסום עניין ציבורי. בהתאם לפסיקה, יש להבחין בין
32 המושג "עניין ציבורי" לבין "התעניינות הציבורי". כך למשל, העובדה שהציבור מתעניין ברכילות
33 על חייהם של עובדי ונבחרי הציבור, אין פירושה כי לפרסום הרכילות נודע עניין ציבורי. עניין
34 ציבורי הוא מושג שנקבע ע"י בית המשפט כחלק ממדיניות שיפוטית. ראה: ע"פ (ת"א) 989/79

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 **בורוכוב נ' יפת** פ"מ תשמ"ג (ב) 521. על פי הפסיקה, עניין ציבורי הוא "עניין שידיעתו ברבים
2 רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו..." ראה: עמ"ש (ת"א)
3 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית [פורסם בנבו, 19.05.14].
4

5 67. במקרה דנן, גם אם הוריה של האישה, או למצער אביה, הביעו עניין בתמונות ובסרטונים
6 המצויים בידי האיש, לא ניתן לקבוע כי היה בפרסום עניין ציבורי, אלא הפרסום נעשה מתוך רצון
7 של הנתבעים לחשוף את ערוותה של האישה, תרתי משמע, לפני הוריה. אלמוני נשאל מדוע הראה
8 את התמונות לאמה של האישה והשיב: "שתראה את התמונות, שתראה על מה מדובר"; "אני
9 רציתי שתראה את התמונות. שתראה את התמונות"; "למה לא? שתראה מה הבת שלה, מה
10 הבת שלה... שהיא תראה מה הבת שלה, שהבת שלה חייה חיים כפולים, זה כמו בתוכנית
11 המתחזים, גם הדגשתי את זה ואמרתי את זה. היא חיה פשוט חיים כפולים". ראה: עמ"ש 159
12 לפרוטוקול ש' 21-2.
13

14 68. גם כמדיניות משפטית, ברי כי לא ניתן להכשיר הצגת תמונות אינטימיות של האישה לעיני הוריה
15 (קל וחומר אביה שומר המצוות) כדבר בעל "עניין ציבורי".

16 כך למשל, בעמ"ש (ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית [פורסם בנבו, 19.05.14] נידון מקרה שבו
17 המערערים פרסמו בפני בני משפחתה, מכריה ומעבידיה של המשיבה כי היא בגדה בכיכול בבעלה.
18 כב' בית המשפט המחוזי הביע דעתו לעניין זה כדלקמן (הדגשה במקור – מ"ו):

19 "איזו תועלת היתה יכולה לצמוח למי מהם בעקבות קבלת הידיעה? באיזה אופן יכול היה
20 מי מהם לשפר את אורחות חייו בעקבות קבלת המידע? לו למשל היו המערערים מוכיחים
21 כי ביצעו את הפרסום על מנת לנסות ולשקם את הנישואין, באמצעות מסירת דיווח להוריה
22 של המשיבה על בגידתה של המשיבה, על מנת שאלה ינסו להשפיע על המשיבה לחזור בה
23 מדרכה, ניחא, אלא שבמקרה דנן ברור כי הפרסום לא נועד אלא לצרכי נקם, השפלה
24 והבאשת ריחה של המשיבה בקרב חוג מכריה. פרסום מסוג כזה איננו מצביע על אינטרס
25 ציבורי כלשהו שראוי להגן עליו. אכן, אני מוכן להניח כי אצל המערערים נודעת משנה
26 חומרה לבגידה של אשת איש, גם בהיותם דתיים וגם בהיותם נמנים על משפחת כוהנים,
27 אך האינטרס הציבורי בפרסום צריך להתקיים אצל השומע, ולא אצל המפרסם, מה גם
28 שאפילו מבחינתם האישית של המערערים אינני רואה כיצד זעמם על מה שנתפס אצלם
29 כבגידה של המשיבה, הקנה להם אינטרס ראוי להגנה בביצוע הפרסום, פרסום שאין לו כל
30 תכלית זולת הבאשת שמה הטוב של המשיבה, בבחינת "זה חסר וזה לא נהנה".

31 דברים אלו יפים גם לענייננו.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 משלא מצאתי כי הפרסום נהנה מהגנת אמת הפרסום, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום
2 ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב
3 בסעיף 16 לחוק.
4
- 5 **70. האם מתקיימת הגנת תום הלב?** הנתבעים טוענים כי עומדת להם הגנה לפי סעיף 15 (1) לחוק
6 איסור לשון הרע לפיה, הם לא ידעו ולא היו חייבים לדעת על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע
7 או התייחסותה לאישה. אולם, מהחומר שלפניי עולה בבירור כי הנתבעים היו מודעים היטב לכך
8 שהם מוסרים להורי האישה מידע מביש אודות האישה. על אף הניסיון לשוות לשיחה אופי
9 תרבותי ומכובד, עיון בתמליל מעלה כי הנתבעים הקפידו להדגיש עד כמה מבישים מעשיה של
10 האישה ועד כמה האיש עומד "להתפוצץ" ממה שגילה. כך אלמוני אומר להורי האישה: "...אני
11 אומר לכם, פלוני ברמות של שיגעון, או פלוני סוחר את עצמו, אתם יודעים פלוני מאופק אבל
12 פלוני ברמות של להתפוצץ עכשיו, איך אומרים? תמות נפשי עם פלישתים? הוא לא מאמין שזו
13 היא שהוא חי איתה המון שנים עשתה לו את זה..." ראה: עמ' 12 לתמליל ש' 14-18. ובהמשך:
14 "...הבן אדם גמור, גמור, גמור. הבן אדם לא מבין איך היא עשתה לו דבר כזה? ... ולא ... זה
15 עניין של שנים, שנים רבות. אני לא יודע מה להגיד לכם זו בושה למשפחה ... זה פשוט
16 בושה למשפחה. אנחנו לא יודעים איך לאכול את זה" ראה: עמ' 13 לתמליל, ש' 6-16. וכך: "
17 פלוני באטרף, פלוני באטרף. לגלות דבר כזה...שלא הבנו מאיפה זה בא לנו, מאיפה באה הבושה
18 הזאת". ראה: עמ' 16 לתמליל ש' 9-11.
19
- 20 **71.** עוד טוענים הנתבעים, כי עומדת להם הגנה לפי סעיף 15 (3) לחוק, שכן הפרסום נעשה לשם הגנה
21 על עניין אישי כשר של הנתבעים. ראשית, לא ברור איזה "עניין אישי כשר" יש לאחיו של האישה,
22 שאינו נשוי לאישה ובוודאי אינו בעל הסמכות להכריע באופן פירוק התא המשפחתי של הצדדים
23 או בגורל הילדים המשותפים של הצדדים. שנית, לא הוסבר מהו אותו עניין אישי כשר עליו נועד
24 הפרסום להגן, שכן כאמור האישה כלל לא הייתה מודעת לשיחה המתנהלת מאחורי גבה, ולא
25 נטען כי לא ניתן היה לקבל את שיתוף הפעולה שלה עם פירוק התא המשפחתי על כל הכרוך בכך
26 באופן ישיר וללא צורך במעורבות הוריה. יתרה מכך, גם אילו הייתה מתקבלת טענת הנתבעים כי
27 היה מקום לשתף את הורי האישה בעניין הבגידה של האישה (כאשר גם לעניין זה סבורני כי הדבר
28 היה צריך להיעשות מצד האישה עצמה ועל פי שיקול דעתה), ברי כי אין כל הצדקה להצגת
29 התמונות והסרטונים האינטימיים ללא ידיעת האישה וממילא ללא הסכמתה.
30
- 31 **72.** לטענת הנתבעים, ככל שהאישה הייתה נופלת למעגל הסמים או הימורים או כל דוגמא אחרת
32 לאירוע מביך שיש בו סכנה לשלומה של התא המשפחתי הייתה חובה לשוחח על כך כמשפחה.
33 אולם, מבלי להתייחס לגופן של הדוגמאות התיאורטיות הנוספות לעניין התמכרות לסמים או
34 להימורים, ברי כי במקרה דנן לא הייתה כוונה לסייע לאישה ולהציל אותה מדבר המסכן את

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 שלומה, ואף לא הייתה כוונה להציל את התא המשפחתי (שהרי האיש הבהיר כי האישה "אסורה
2 לבעלה ולבועלה"), אלא להפך, התרשמתי כי הכוונה הייתה לבזות את האישה בעיני הוריה ותו
3 לא.
4
5 73. סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע את נטל ההוכחה כדלקמן:
6 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15
7 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
8 ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת
9 מאלה:
10 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
11 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
12 להיווכח אם אמת הוא אם לא;
13 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
14 המוגנים על-ידי סעיף 15."
15
16 74. במקרה דנן, לא זו בלבד שהנתבעים לא הוכיחו כי עשו את הפרסום בנסיבות המפורטות בסעיף
17 15 לחוק, אלא שמתקיימת החזקה כי הנתבעים עשו את הפרסום שלא בתום-לב שכן השתכנעתי,
18 כי הם התכוונו על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על
19 ידי סעיף 15. כפי שפורט לעיל, אילו היה הנתבע מעוניין באמת ובתמים לדון "באפשרות פירוק
20 עדין של התא המשפחתי" כנטען בסעיף 32 לתצהירו, כל שהיה צריך לעשות היה לפנות לאישה
21 באופן ישיר ולהגיע עמה להסדר גירושין (או לחילופין בהעדר הסכמות להגיש תביעות בערכאות
22 המתאימות). מאחר והאישה הדגישה כי פני הצדדים היו לגירושין כבר מחודש נובמבר 2019
23 ומאחר והאישה הייתה נכונה להתגרש לאלתר ולא עמדה על כתובתה או דרשה מזונות אישה,
24 ברי כי הדרך המהירה והראויה הייתה לפתור את המחלוקות בין הצדדים עצמם, ללא מעורבות
25 מצד אחיו של האיש או מצד הורי האישה. בהקשר זה יש לציין, כי התרשמתי שאחיו של האיש
26 תרם להסלמת הסכסוך והיה הרוח החיה מאחורי המפגש עם הורי האישה והצגת התמונות
27 והסרטונים. אלמוני העיד כי הוא יזם את הקלטת הפגישה, ואף טען כי האיש לא היה מעורב
28 בעניין זה ראה: עמ' 139 לפרוטוקול ש' 22-27. כמו כן העיד, כי הוא זה שהציע לאיש ליידע את
29 הורי האישה. מנגד, כאשר נשאל אלמוני מדוע לא עירב את הוריו בעניין, טען שהוריו מבוגרים
30 ולכן עדיף כמה שפחות לערבים ראה: מעמ' 143 לפרוטוקול ש' 34 ועד עמ' 144 ש' 11. קרי,
31 הנתבעים חסו על הוריהם אך לא חסו על הורי האישה. בעניין הקלטת השיחה עם הורי האישה
32 אף התגלתה סתירה בין עדויות הנתבעים, דבר שיש בו גם כדי להשליך על מהימנותם. כך, בעוד
33 שאלמוני טען כי האיש לא היה מעורב בהקלטת השיחה ולא ידע שהוא מקליט את השיחה, האיש

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 העיד כי הוא ווידא מראש שהשיחה תהיה מוקלטת. ראה: עמ' 88 לפרוטוקול ש' 18, לעומת עמ'
2 139 לפרוטוקול ש' 27-26 ועמ' 140 ש' 2-5.
- 3
- 4 75. מאחר והתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, כמפורט לעיל, אזי יש
5 לבחון את הסעד המבוקש.
- 6
- 7 76. שאלת הפיצוי - סעיף 7א (ב) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע
8 פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. סעיף 7א (ג) לחוק קובע, כי אם הוכח שלשון הרע
9 פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל
10 התשלום כאמור בסעיף קטן (ב) ללא הוכחת נזק. יצוין, כי בהתאם לסעיף 7א (ה) לחוק, סכומים
11 אלו צמודים למדד המחירים לצרכן, כך שכיום מדובר בסכומים העולים על 80,000 ₪ ללא הוכחת
12 נזק, ו-160,000 ₪ ככל שהוכחה כוונה לפגוע.
- 13
- 14 77. בהתאם לפסיקה, סעיף 7א (ב) לחוק איסור לשון הרע קובע רף עליון לפיצוי במקרה שבו לא הוכח
15 כל נזק, אך הוא אינו מגביל את הפיצוי בגין נזק בלתי ממוני, שהוא נזק כללי המחושב על דרך
16 האומדן ועל פי הערכה של בית המשפט. ראה: רע"א 3832/11 פישביין נ' בומבך [פורסם בנבו,
17 18.01.12].
- 18
- 19 78. על פי הפסיקה, דרישת הנזק אין משמעות דווקא "נזק ממון", אלא גם נזק כללי, וכי ניתן להיעזר
20 בחזקה עובדתית על פיה פרסום לשון הרע מעצם טיבו גורם נזק, אלא אם הוכח אחרת. ראה:
21 ע"א 89/04 נולדמן נ' שרנסקי [להלן: "פרשת שרנסקי"], פורסם בנבו 04.08.08]. עוד נקבע בפרשת
22 שרנסקי, כי לפיצוי יש מספר תכליות: התכלית התרופתית (שמטרתה לעודד את רוחו של הניזוק
23 שנפגעה בגין לשון הרע, לתקן את הנזק לשמו הטוב ולמקם את זכותו לשם הטוב); התכלית
24 העונשית שמטרתה לשקף את סלידתה של החברה מהתנהגותו של המזיק; המטרה החינוכית-
25 הרתעתית שמטרתה להעביר מסר חינוכי מרתיע לציבור כולו מפני מעשי פגיעה בכבודו של האדם.
26 ראה גם: ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי מה (2) 489.
- 27
- 28 79. הפסיקה הכירה בחשיבות הרבה שיש לייחס לשמו הטוב של אדם. ראה: דברי כב' הנשיא ברק
29 בבג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור נג (3) 817 עמ' 832 כדלקמן:
- 30 "הגוזל את רכושי עשוי לפצות אותי בממון. הגוזל את שמי הטוב גוזל את טעם קיומי. שמו
31 הטוב של האדם קובע את התייחסותו שלו לעצמו ואת התייחסותו של חבריו אליו. הוא
32 קובע את יחסה של החברה אליו. הנכס היחיד שיש לרבים – בין המכהנים ברשויות השלטון
33 ובין הפועלים במגזר הפרטי – הוא שמם הטוב. הוא יקר להם כחיים עצמם".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

80. במקרה דנן, שוכנעתי כי נגרם לאישה נזק חמור ביחסים עם הוריה ואף נזק בלתי הפיך ביחסיה עם אביה, בעקבות הצגת תמונותיה האינטימיים לעיניהם. ראשית, ניתן ללמוד מתגובת אימה של האישה בזמן אמת, שנאמרה מתוך סערת הרגשות בה הייתה מצויה: "מצידו שתאבד, יש לה נשק, שתהרוג את עצמה" על השבר המשפחתי שנוצר בגין הצגת התמונות. מאף ציינה בתצהירה כי מאז המקרה, האישה ואביה כמעט ולא מדברים והדבר פגע בשלמות המשפחה שהייתה חזקה ומלוכדת, אך לדבריה, בעלה אינו יכול לשאת את התמונות שראה. שנית, האישה העידה מדם ליבה ובכאב ניכר לעין על הנתק שנוצר בינה לבין אביה בעקבות הצגת התמונות האינטימיות שלה לעיני אביה, ועדותה הייתה מהימנה בעיני כדלקמן:

"גם אם אבא שלי רצה לראות את התמונות ואתם הבאתם את אבא שלי למצב הזה ואני כואבת את המצב הזה עם אבא שלי. פלוני יודע איזה קשר היה לי עם אבא שלי. להראות לאבא שלי תמונות שהבת שלו ערומה בגיל 30, זה אך ורק מעשה נקמה והפצה במכוון. זה הטענה שלי. זה מה שאני אומרת. חד משמעית. שחור על גבי לבן. הטענה שלך שאבא שלי רצה לראות, היא לא מעניינת. אתם הפעלתם שם לחץ. גם על אמא שלי שהתחננה לא לראות. התחננה לא לראות. המעשה השפל הזה. המעשה מלא באימים הזה. שפלוני עצבני והוא לא יודע מה לעשות. תבוא לאשתך, אני כל כך הרבה סתמתי לך בחיים, אני סתמתי לך על דברים, על דברים שביני לבינו שרק הקדוש ברוך הוא יודע מה עברתי בחדרי חדרים. מעולם לא העזתי להשפיל אותך בפני ההורים שלך. מעולם לא הלכתי ואמרתי מה עשית לי. מעולם. אתה מה שעשית לי, שהלכת והפצת את התמונות שלי והראית את התמונות לאבא שלי ואמא שלי בערום, זה דבר שלא ייעשה. זה החרیب לי את המשפחה. אין לי אבא בגלל זה היום. אין לי אבא. הדבר הזה זה מעשה נקמה על חודש שהוא לא היה איתי. על שנים שהוא לא היה איתי. החטא היחיד שלי היה שאני זאת שהלכתי, נכון, חטאתי הלכתי לגבר אחר בהיותי נשואה. הייתי דקה לפני גירושים, התנהלנו בהליך סדור. אתה הולך להורים שלי ומפיץ את התמונות שלי? אתה עושה להורים שלי משפט שדה שם. אבא שלי לא יכול להסתכל עליי עד היום. היה לי קשר עם אבא שלי, בגללו. היה לי ליווי של אמא שלי היחידה שמלווה אותי פה."

ראה: עמ' 45 לפרוטוקול, ש' 12-31.

81. בעקבות דבריה הכואבים של האישה, אף ב"כ האיש הביע את תקוותו האישית, כי הקשר בין האישה לבין אביה בר תיקון והתנצל על הנזק שנוצר בקשר בינה לבין אביה. אולם, כאשר נשאל האם הוא רוצה לומר גם ללקוח שלו להתנצל בפני האישה, השיב, כי אין בכוונתו להגיד לאף אחד להתנצל. ראה: עמ' 46 לפרוטוקול ש' 7-14. בהקשר זה יצוין, בעת קביעת הפיצוי רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנתבע אם הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע, וזאת בהתאם לסעיף 19 לחוק. במקרה דנן, לא זו בלבד שלא ניתן לתקן את הנזק שנעשה מרגע שהתמונות נחשפו לעיני הוריה של האישה שכן לא ניתן להשיב את הגלגל לאחור,

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 אלא שהנתבעים לא הביעו ולו שמץ של חרטה על התנהגותם ולא התנצלו על מעשיהם. להפך, הלך
2 הרוח הזוחל של הנתבעים, הבטוחים בצדקת דרכם וסבורים כי מעשיהם היו נחוצים נוכח חטאה
3 הנטען של האישה עולה בבירור מאופן ניסוח כתבי טענותיהם, במסגרתם מודגש עד כמה
4 התנהגותה של האישה הייתה "בוגדנית, נכלולית ואסורה" (סעיף 23 לתצהיר האישי), בעוד
5 הנתבעים מצדם רק עמדו על "זכויותיהם המוסריות, הדתיות והמשפטיות" (סעיף 42 לתצהירו
6 של אלמוני). ראה גם: סעיף 65 לכתב ההגנה שם נטען כי התמונות אינן מהוות ביזוי או השפלה
7 "כל זאת לא כי התובעת ראויה ליחס זה אלא מתוך כבוד והוקרה להוריה וכן מתוך רצון שלא
8 לצלקם יתר על המידה" (הדגשה שלי – מ"ו). ראה גם: בסעיף 89 לכתב ההגנה שם נרשם כי:
9 "העולות והפשעים שהיא, התובעת ביצעה שוות ערך למעשה הטבעי והאנושי שביצעו
10 הנתבעים", האמנם?! וכן ראה: עתירת הנתבעים כי בית המשפט "לא יוסיף חטא על פשע" ולא
11 יקבל את התובענה שאז "החוטאת יצאה נשכרת". קרי, לדידם של הנתבעים, פיצוי האישה על
12 הפגיעה הקשה בשמה הטוב ובפרטיותה הוא בגדר הוספת חטא ע"י בית המשפט.

13
14 82. במסגרת עמ"ש (ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית [פורסם בנבו, 19.05.14] נידון ערעור וערעור
15 שכנגד על פסק דינו של כב' השופט אליהו שניתן בתמ"ש (ת"א) 54856-11-11 ש.כ.ש נ' א.כ.ש,
16 לפיו חויבו המערערים (והמשיבים שכנגד) לשלם למשיבה פיצויים בסך 300,000 ₪ בגין פרסום
17 לשון הרע ופגיעה בפרטיות, לאחר שפנו לשורה ארוכה של מקרובי המשיבה וסיפרו להם כי
18 המשיבה בגדה בבעלה עם גבר נשוי וכן שהיא חולת נפש ומטופלת בכדורים. בעת קביעת גובה
19 הפיצוי, ציין כב' בית משפט קמא כי הפרסומים נעשו מתוך זדון ורשעות לשמה, כחלק ממסע
20 נקם ותוכנית מוקדמת ומתוכננת מראש ובקפידה לפגוע במשיבה ובשמה הטוב בקרב בני
21 משפחתה, חבריה ומעבידה. עוד צוין כי שיקול נוסף להגדלת סכום הפיצויים היה התנהגות
22 המערערים לאורך ניהול ההליך המשפטי, שכן כתבי ההגנה שהגישו המערערים הין גדושים
23 באמירות קשות, בוטות ומשפילות כנגד המשיבה. המערערים טענו כי הפיצוי שנפסק ע"י בית
24 משפט קמר היה בלתי סביר, בעוד המשיבה טענה שיש להגדיל את סכום הפיצוי ולהעמידו על סך
25 של 800,000 ₪. כב' בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה שבנסיבות העניין היה ראוי לפסוק לזכות
26 המשיבה פיצוי גלובאלי בגין עגמת הנפש הרבה שנגרמה לה ולא לילך בדרך של פסיקת פיצוי
27 סטטוטורי בגין כל נזק בנפרד, ובפרט לאור ריבוי הפרסומים. לפיכך, נפסק למשיבה פיצוי גלובאלי
28 בסך 400,000 ש"ח. באותו פסק דין אף הביע כב' השופט שנלר את דעתו כדלקמן:
29 " אוסיף, כי מהראוי שצדדים לסכסוך בתחום המעמד האישי יזהרו מחשיפת עלילות
30 נטענות האחד כלפי משנהו, ועל אחת כמה וכמה יש למנוע מעורבות של הורי צד זה או אחר
31 במסגרת סכסוך כאמור".

32
33 83. בעמ"ש (י-ם) 42920-05-13 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו, 03.09.13] נידונה תביעת נזיקין, שנסובה
34 בין השאר, על כך שהאיש כפה על האישה להעלות על הכתב מכתב בו נאלצה לפרט תיאורים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 אינטימיים אודות הקשר שניהלה עם גבר אחר כדי להניא אותה מלעמוד על זכויותיה כנגדו בבוא
2 היום. בית משפט קמא פסק לאישה פיצוי בסך של 18,000 ₪ תוך קביעה שהמעשים נועדו לפגוע
3 בפרטיות האישה, להשפילה ולבזות אותה, בלא שהיה לאיש כל אינטרס לגיטימי לחשוף את
4 הדברים לפני האב. כבי' בית המשפט המחוזי סבר כי חומרת התנהגותו של האיש, עומק הפגיעה
5 בפרטיות האישה, הכפשתה בעיני אביה והמטרה הפסולה שעמדה מאחורי המהלך מחייבים לכל
6 הפחות פיצוי בסכום הסטטוטורי ללא הוכחת נזק הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע,
7 היינו סך של 50,000 ₪ לכל פרסום ובסה"כ 100,000 ₪. כבי' בית המשפט העליון דחה בקשת רשות
8 ערעור שהוגשה על פסק דינו של כבי' בית המשפט המחוזי, בקובעו שאין מקום להתערב בסכום
9 הפיצוי שנקבע, גם אם היה מקום להגדיל את סכום הפיצוי באופן מתון יותר. עוד מדגיש כבי' בית
10 המשפט העליון כי אין כל תועלת שהיא בלשון הרע שהוציא המשיב ולא קיים עניין ציבורי כהוא
11 זה. ראה: בע"מ 7073/13 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו, 31.12.13].
12
- 13 84. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את התביעה לפיצוי האישה בגין פרסום לשון הרע אודותיה
14 ומחייבת את הנתבעים לשלם לאישה, ביחד ולחוד, סך של 100,000 ₪ בגין רכיב זה.
15
- 16 85. הפרת פרטיותה של האישה - סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע: "לא יפגע אדם בפרטיות של
17 זולתו ללא הסכמתו". סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר מהי פגיעה בפרטיות, וקובע בין היתר
18 כדלקמן:
19 "(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
20 (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
21 (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדיון לגבי ענייני הפרטיים של אדם;
22 (9) שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה
23 נמסרה;
24 (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7)
25 או (9);
26 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב
27 בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."
28
- 29 86. לטענת הנתבעים, מרגע שהתמונות לא הופצו אלא רק הוצגו להורי האישה במסגרת שיחה
30 משפחתית ואינטימית המתקיימת באופן פרטי ובמקום סגור, הרי שלא ניתן לומר כי הדבר עולה
31 כדי פגיעה בפרטיות. לא ניתן לקבל טענה זו. מדובר בתמונות אינטימיות הנוגעת לצנעת חייה של
32 האישה ולהתנהגותה ברשות היחיד, ולנתבעים לא הייתה כל זכות לעשות שימוש בתמונות אלו
33 מאחורי גבה של האישה ולהציגם לפני בני משפחה, ובפרט שהמטרה הייתה להשפיל את האישה
34 ולבזותה, כפי שפורט לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

87. עוד טוענים הנתבעים, כי מאחר והתמונות לא הופצו אלא רק הוצגו להורי האישה, הרי שלא ניתן לטעון כי הופקו מכך רווח או טובת הנאה עבורם. מנגד בתצהירה של מ נרשם, כי במעמד הפגישה, הנתבעים דרשו כי האישה תיקח את חפציה ותעזוב את הבית ואת ילדיה, תוותר על מזונות ותוותר על הבית, שאם לא כן לא ניתן לדעת מה יקרה עם התמונות ברשתות החברתיות ובמקום עבודתה. יצוין, כי דברים אלו לא עולים מהתמליל שהוגש, אם כי ההקלטה עצמה לא הוגשה לבית המשפט כך שלא ניתן לדעת האם התמליל שהוגש משקף את מלוא ההקלטה, או לחילופין האם הנתבעים בחרו להפסיק את ההקלטה בשלב מסוים כדי שלא יהיה תיעוד לכל הדברים שנאמרו. התמליל שהוגש מסתיים במילים שאומר אלמוני: **"חברים סורי, סורי, סורי"**, אולם לא נשמעות מילות פרידה בתמליל.
88. מ חזרה על טענות אלו בחקירתה והבהירה שהדברים נאמרו על ידי הנתבעים מספר פעמים, וכי היא לא יכולה לחתום על התמליל שהוגש. **ראה:** מעמ' 84 לפרוטוקול ש' 15 ועד עמ' 85 ש' 23. מ אף צירפה כנספח ב' לתצהירה הודעה שאלמוני שלח אליה בתאריך 29.06.20 בה נרשם: **"היי מ, התקשרתי מספר פעמים ללא מענה, רציתי לברר איך מתקדמים עם ההבנות בין הצדדים ממתין לעדכון תודה"**. אמנם, בהודעה זו לא מפורטות מהן אותן "הבנות", אולם נראה כי אלמוני ציפה להבנות שתיטבנה עם אחיו לאור מעשה הבגידה הנטען. הדבר עולה גם מהתמליל שם אלמוני מציין בפני הורי האישה כי הם יכולים לסייע לגמור את זה מהר ויפה, אחרת זו תהיה **"מלחמת עולם"**. **ראה:** עמ' 20 לתמליל ש' 9-10. אלמוני נשאל בחקירתו האם מדובר באיום מצדו, והשיב: **"שאני מאיים זה נשמע הרבה יותר גרוע, אבל בסדר, אם אתה אומר"**. **ראה:** עמ' 155 לפרוטוקול ש' 6-7. יתרה מכך, סבורני כי גם עצם השפלת האישה לפני הוריה מהווה רווח של הנתבעים, לאור זעמם אודות מעשיה של האישה.
89. גם הטענה שהאישה ממילא מלווה ע"י הוריה בכל צעד ושעל בחייה אינה מהווה הצדקה להצגת התמונות לעיני הוריה, שכן האישה היא זו שצריכה לבחור במה לשתף את הוריה ובמה לא, ואין זה סביר בעיניי כי אישה תרצה לשתף הוריה, ובפרט את אביה ירא השמיים "הפרימיטיבי" כהגדרתה, בתמונות אינטימיות שלה עם גבר אחר.
90. האישה אף העידה על האופן שנשמרו התמונות והסרטונים במכשיר הטלפון הנייד שלה, באופן המלמד עד כמה היה חשוב לאישה להגן על פרטיותה לעניין זה, כדלקמן:
- "התמונות היו בתוך הטלפון שלי, האישי. בתוך הוואטסאפ שלי, שאליו הגישה היא אך ורק עם טביעת אצבע שלי. אין שום גישה אחרת לתמונות האלה, לא בגלריה, לא הייתה תיקיית וואטסאפ, לא היה שום דבר. התמונות היו אך ורק בתוך הוואטסאפ. שרק לי יש את הגישה לשם. לטענתך או להשערתי שזה בוצע דרך מכשיר הטאבלט, אחרי שהבנתי שההורים שלי באו אליי והיו כל כך נסערים, אני פשוט אמרתי לאמא שלי, אמא, זה לא יכול להיות**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 שהתמונות האלה באיזשהו מקום, הם רק אצלי. יום אחרי זה, או ממש יום יומיים אחרי
2 זה, הבחנתי שהטאבלט שהיה, שהוא הטאבלט של כל הבית, הבחנתי שהטאבלט לא עובד,
3 מושבת לגמרי, אי אפשר להדליק אותו. אי אפשר, שום דבר. הטאבלט כאילו משותק. ומיד
4 עשיתי אחד ועוד אחד, ואמרת אוקיי, אני יודעת עם מי אני נשואה, אני יודעת שפלונני יש
5 לו את כל היכולות והידע לפרוץ למכשירים, לעשות כל מיני שאיבת מידע, לעלות על
6 מצלמות, על רשתות אלחוטיות, הוא פשוט יודע את כל מה שקשור במדיה הזאת, כי הוא
7 האקר, הוא האקר, זה החלק שלו. ואז אני פשוט עשיתי אחד ועוד אחד שהוא פשוט לדעתי,
8 השערתי, הוא פשוט שאב מידע מהטלפון שלי לטאבלט וכנראה מהטאבלט אליו ומשהו
9 קרה לטאבלט. בגלל זה, זה היה נראה לי חשוד."

ובהמשך:

10 "אני בטוחה במיליון אחוז שהוא פרץ לטלפון הנייד שלי. לא הייתה לאף אחד גישה
11 לתמונות. לא הייתה לאף אחד גישה. הגישה היחידה שהייתה זה לי עם טביעת אצבע שלי
12 שזה נעול שם. לא היה לשום מקום חיצוני שזה יכול להגיע."

13 ראה: מעמ' 13 לפרוטוקול ש' 32 ועד עמ' 14 ש' 32. כמו כן ראה: עמ' 15 לפרוטוקול ש' 31-33;
14 עמ' 16 לפרוטוקול ש' 19-24. כמו כן, האישה הגדירה את התמונות האינטימיות כ"תמונות
15 קשות", וכשנשאלה מדוע הן קשות, השיבה: "קשות כי זה פרטי, זה פרטי". ראה: עמ' 17
16 לפרוטוקול ש' 9-22. עוד הבהירה, כי רצתה לוודא שלאף אחד בעולם אין גישה לתמונות הללו,
17 ולכן מחקה את גלריית התמונות בטלפון הנייד שלה, כדי לוודא שהתמונות אינן נשמרות בשום
18 מקום. ראה: מעמ' 26 לפרוטוקול ש' 12 ועד עמ' 27 ש' 3, וכך בעמ' 31 ש' 4-12.

19
20
21 91. האיש הכחיש כי פרץ לטלפון הנייד של האישה וטען כי האישה צילמה בטלפון הנייד שלה תמונות
22 וסרטונים עם המאהב שלה ובחרה לסנכרן את המידע המצוי על הטלפון שלה עם הטאבלט אותה
23 רכשה במתנה לאיש, ששימש בין היתר למשחקים של הילדים. מנגד, האישה הכחישה כי ביצעה
24 סנכרון של מכשיר הטלפון הנייד שלה עם מכשיר הטאבלט והבהירה, כי אין סיכוי שהייתה
25 מסכימה שהמידע השמור במכשיר הטלפון הנייד שלה יסונכרן למכשיר הטאבלט בו ילדיה
26 משחקים וצופים בסרטונים.

27
28 92. האיש הקפיד להדגיש כי התמונות והסרטונים הגיעו לידי באופן "חוקי, מקרי ואקראי", אלא
29 שגרסתה של האישה לעניין זה מסתברת יותר מגרסתו של האיש. כך, בסעיף 37 לכתב ההגנה
30 מציין האיש, כי התמונות היו בטאבלט האישי שנקנה לו ע"י האישה במתנה. אולם, אין מחלוקת
31 כי התמונות והסרטונים הגיעו לידי האיש לאחר שהצדדים כבר הפרידו מגוריהם, וכי הטאבלט
32 לא נלקח ע"י האיש במועד הפירוד אלא נותר בדירה של האישה, כך שהאיש נחשף לתמונות אלו
33 בזמן שהגיע לשמור על הילדים בדירה בה נותרה האישה להתגורר. ראה: עמ' 92 לפרוטוקול ש'
34 15-26 וכך בעמ' 95 לפרוטוקול ש' 5-15.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

93. אין זה סביר בעיניי כי האישה תבחר מרצונה לסנכרך מידע אינטימי וסודי המצוי במכשיר הטלפון הנייד שלה עם הטאבלט בו משחקים הילדים, כשם שאין זה סביר כי האיש יצפה בתמונות וסרטונים אינטימיים המצויים בטאבלט ואז יותיר את הטאבלט לשימוש הילדים, באופן שעשוי לחשוף אותם לכך. האיש נשאל האם השאיר תמונות עירום של האישה בטאבלט כך שהילדים יוכלו לראות, והשיב בשוויון נפש: **"הטאבלט היה שם, מה שהילדים עושים זה לא באחריותי"**.
ראה: עמ' 103 לפרוטוקול ש' 3-5.
94. כך גם אין זה סביר בעיניי כי התמונות והסרטונים פשוט התגלגלו מעצמם לידי של האישה, ללא כל פעולה יזומה מצדו לעניין זה. יצוין, כי במסגרת השיחה בין הנתבעים להורי האישה, אמה של האישה שבה ומבקשת לדעת כיצד התמונות והסרטונים הגיעו לידי האיש, אך הנתבעים מסרבים להשיב על כך. אלמוני מציין שזה לא משנה כיצד החומר הגיע לידי האיש, וטוען כי **"זה בא לו מתנה"** **ראה:** עמ' 22 לתמליל ש' 6-15 וכן עמ' 24 לתמליל ש' 16-17. בהמשך גם האיש מציין כי זה לא משנה כיצד הגיעו התמונות לידי, וכדבריו: **"מבחינתי הקדוש ברוך הוא שלח לי את זה ישירות לטלפון"**. **ראה:** עמ' 27 לתמליל ש' 19-23, וכן בעמ' 30 לתמליל ש' 1-10. סבורני כי אילו היה החומר מגיע לידי האיש בצורה "חוקית מקרית ואקראית" כנטען, הוא לא היה מסתיר מידיעת הורי האישה כיצד החומר הגיע לידי, אלא להפך, היה טוען באוזניהם כי בתם בחרה להותיר את התמונות והסרטונים במכשיר הטאבלט בו משחקים הילדים. גם כאשר אלמוני נשאל בחקירתו מדוע לא אמרו ל-מ מה מקור התמונות, השיב: **"למה שאני אגיד לה?!"**. **ראה:** מעמ' 155 לפרוטוקול ש' 30 ועד עמ' 156 ש' 7.
95. זאת ועוד, האישה צירפה כנספח 1 לתצהירה חוות דעת מומחה סייבר ומערכות מידע טכנולוגיות ממנה במסגרתה נקבע כדלקמן:
"סיכום: הבדיקה חזרה עם הממצאים הבאים:
המכשיר אופס בתאריך 11-06-2020 בשעה 23:50
האיפוס דורש איש בעל ידע במחשבים ו/או טכנולוגי – הקביעה נובעת מהמחיקה היעילה של הקבצים והחזרת המכשיר למצב עובד ולא לכניסה ראשונית הדורשת התקנה!, כפי שבדרך כלל אנחנו מוצאים לאחר איפוס מכשיר."
96. האיש טוען כי אין בחוות הדעת הזו כדי לעלות או להוריד, שכן שמו לא מוזכר בחוות הדעת ולא נטען כי הוא זה שאיפס את המכשיר. עם זאת, מדובר במומחה טכנולוגי ולא בחוקר משטרתי וברי כי תפקידו של המומחה הוא לבחון את מכשיר הטאבלט ואת הפעולות שבוצעו בו, ולא לחקור מי האדם שביצע את הפעולה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 97. לא ניתן להתעלם מכך שהמכשיר אופס בסמיכות זמנים לגילוי התמונות והסרטונים ע"י האיש.
2 האיש טען בחקירתו כי "יכול להיות שהילד נכנס, עשה איפוס" (ראה: עמ' 104 לפרוטוקול ש'
3 22-21), אלא שהמומחה קבע מפורשות שלא מדובר באיפוס רגיל אלא באיפוס הדורש ידע
4 מקצועי, ואין מחלוקת שהאיש הוא בעל ידע טכנולוגי, כמי שעוסק למחייתו בהתקנת מערכות
5 מיגון, אזעקות ומצלמות.
6
7 98. עוד יש לקחת בחשבון כי הנתבעים לא שלחו שאלות הבהרה למומחה, לא עתרו לזימונו לחקירה
8 ואף לא ביקשו להגיש חוות דעת נגדית מטעמם ראה גם: עמ' 21 לפרוטוקול ש' 4-7.
9 בע"א 548/78 פלונית נ' פלוני פ"ד לה (1) 736 נפסק כי:
10 **"מעמידים בעלי דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע**
11 **מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו**
12 **הובאה הראייה, היתה פועלת נגדו."**
13
14 99. עוד יצוין, כי בדיון מיום 16.06.22 טען ב"כ הנתבעים, כי כאשר קיימים שני מכשירים של חברת
15 אפל כגון: אייפון ואייפד הם יכולים למצוא את עצמם מסונכרנים, אלא שמחוות הדעת של
16 המומחה עולה כי מכשיר הטאבלט שייך לחברת סמסונג ואילו מכשיר הטלפון הנייד של האישה
17 הוא מסוג Xiaomi (שיאומי). עוד עולה מחוות הדעת של המומחה, כי התמונות לא הועלו לענן
18 ולא נמצאו ממצאים בשירותי גוגל, בשירות של סמסונג או בשירותי שיאומי. האיש טען בחקירתו
19 כי התמונות הגיעו לטאבלט מחשבון ה-Gmail של האישה, אולם כאשר עומת עם כך שהדבר לא
20 עולה מחוות הדעת של המומחה, השיב: **"אני לא יודע מה חוות הדעת מומחה איך הוא הגיע**
21 **לזה".** ראה: עמ' 105 לפרוטוקול ש' 10-18.
22
23 100. טענה נוספת שהעלה האיש היא כי האישה היא זו שהפיצה את התמונות מאחר ושלחה אותן
24 למאהב שלה, אלא שכזכור לא המאהב הוא שהציג את התמונות לעיני הורי האישה או עשה בהן
25 שימוש כלשהו.
26
27 101. מאחר וההליך שלפניי הוא הליך אזרחי ולא פלילי, אין צורך בהוכחת עילת התביעה "מעבר לכל
28 ספק סביר" ודי בהוכחת התביעה לפי מאזן ההסתברויות. לאור המפורט לעיל, גרסתה של
29 התובעת כי התמונות הגיעו לידיה של האיש באמצעות פריצה לטלפון הנייד שלה מסתברת יותר
30 מגרסתו של האיש לפיה התמונות סונכרנו מעצמן או ביוזמת האישה למכשיר הטאבלט בו שיחקו
31 הילדים והתגלגלו באורח נס לידי האיש.
32
33 102. האיש ציין בתצהירו, כי הוא נחשף לתמונות, צילומים וסרטונים רבים של האישה בחיקו של גבר
34 אחר מתאריכים רבים. האיש נשאל כיצד העביר לעצמו את התמונות, ובחקירתו טען כי

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 בסרטונים הוא רק צפה, ואת התמונות צילם בטלפון הנייד שלו, כאשר לטענתו צילם 4-5 תמונות
2 בלבד. ראה: עמ' 93 לפרוטוקול ש' 20-30. דא עקא, שגרסת האיש לפיה צילם 4-5 תמונות בלבד
3 אינה מתיישבת עם שאר החומר המצוי בתיק. ראשית, הטענה כי האיש "דלה" ו"ברר" רק את
4 התמונות הצנועות בעת שהציג לעיני אחיו אינה מתיישבת עם הטענה שצילם רק 4-5 תמונות.
5 הצורך "לדלות" ו"לברור" מתעורר כשיש מבחר של תמונות. שנית, האיש התנהג כמי שמוצא שלל
6 רב וחש כי הקב"ה בכבודו ובעצמו שלח אליו את התמונות, כך שהיה לו אינטרס לשמור בידיו
7 כמה שיותר מידע מפליל אודות האישה. שלישית, הנתבעים הקפידו לציין בשיחה עם הורי
8 האישה, כי יש בידיהם הוכחות רבות, כדברי אלמוני: "מפה עד אמריקה, הלוך חזור, למטה
9 ומעלה" (עמ' 11 לתמליל, ש' 14), "מאות תמונות" (עמ' 14 לתמליל ש' 5), וכדברי האיש: "יש לי
10 מאות תמונות מתקופה מאוד לא מבוטלת" (עמ' 25 לתמליל ש' 17-18). כאשר האיש נשאל על כך
11 בחקירתו טען שהתכוון לכך שיש לו מאות תמונות בזיכרון, בתוך המוח שלו. ראה: עמ' 94
12 לפרוטוקול ש' 15-28. על אף שאני מאמינה שהתמונות והסרטונים שראה האיש אכן חקוקים
13 בזיכרונו, סבורני כי האיש דאג לגבות את עצמו בראיות לא מעטות, ובפרט לאור השימוש שרצה
14 לעשות בתמונות, הן מול הורי האישה והן בהליכים המשפטיים. האיש אף ציין במסגרת תגובתו
15 לבקשה לצו מניעה שהגישה האישה לכב' בית הדין, כי מדובר בראיות רלוונטיות להוכחת בגידתה
16 של האישה והן תוגשנה כראיות לבית הדין בהמשך ההליך (ראה: נספח 2 לתצהיר האישה). גם
17 בבדיקת הפולגרף שצירף האיש כנספח א' לתצהירו בתיק הקשור נרשם מפי האיש, כי הוא הציג
18 תמונות אף לפני עורכי דינו לצורך ההליך המשפטי.
19
- 20 103. בהקשר זה יצוין, כי כב' בית הדין הרבני נעתר לבקשת האישה ונתן צו האוסר על האיש לעשות
21 שימוש בתמונות ולהפיצן בדרך כלשהי, וזאת על אף שהאיש התנגד לבקשה לצו מניעה (ראה:
22 נספח 2 לתצהיר האישה).
23
- 24 104. לטענת הנתבעים, האישה צריכה להתבייש בכך שהיא מאשימה אותם באיום להפיץ את התמונות
25 ברשת האינטרנט ובמקום עבודתה, אלא שעיון בתמליל מעלה כי אלמוני מקפיד לציין באוזני הורי
26 האישה כי האיש מצוי ב"טירוף שהוא רוצה ללכת לכל היום להפיץ אותנו מפה ועד..." (עמ' 8
27 לתמליל ש' 18); "פלוני חם, מה זה חם, מה זה חם, 2000 מעלות... זה כמו להבה... פלוני כמו
28 לבה, פלוני, אני מפחד שילך, כלום, פלוני, אתה תשב, אתה לא עושה כלום" (עמ' 16 לתמליל ש'
29 6-2); "...שאם פלוני ילך לשם יהיה בלגן כל השכונה... פלוני, פלוני יהיה בלגן בכל
30 השכונה... לא יודע, פלוני מבחינתו לפתוח הכל, פלוני עכשיו רוצה להוכיח מי, מי האישה
31 האמיתית... אשת חוק... יורה לכל הכיוונים" (ראה: עמ' 18 לתמליל ש' 1-9 ושי' 20-22); "לשחרר
32 את הלחץ שלו... ללכת לכולם להראות להם כאילו עם מי הוא חי, עם מי הם חשבו שהוא חי"
33 (ראה: עמ' 19 לתמליל ש' 3-11).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

105. גם אמה של האישה העידה, כי במעמד הפגישה עם הנתבעים היא חששה מכך שהתמונות תופצנה ברשתות החברתיות ובמקום עבודתה של האישה עקב איומי הנתבעים ואופן התבטאותם, וכי עד היום היא חוששת מכך על אף קיומו של צו המניעה. ראה: מעמ' 78 לפרוטוקול ש' 14 ועד עמ' 79 ש' 26.
106. זאת ועוד, גם אילו הייתי מקבלת את גרסת האיש כי התמונות והסרטונים של האישה הגיעו לידי באופן חוקי, מקרי ואקראי כנטען, ממילא אין בכך כדי להכשיר את השימוש שנעשה בתמונות אינטימיות בדרך של הצגתן לעיני בני משפחה.
107. גם הטענה כי התמונות שהוצגו היו "צנועות בנסיבות העניין" אינה מספקת הגנה לעניין זה. ראשית, במידה והתמונות היו כה צנועות כנטען, לא בהכרח היה בהן כדי להעיד על הבגידה הנטענת של האישה, בעוד הנתבעים היו נחויים להוכיח להורי האישה את חומרת הבגידה. שנית, אלמוני עצמו מתייחס לתמונות כתמונות קשות לצפייה, שכן הוא שואל את אמה של האישה האם היא מסוגלת לצפות בתמונות אלו ומציין באוזני אביה של האישה כי הוא לא רוצה להראות לו את התמונות כי "זה מבייש" (ראה: עמ' 10 לתמליל ש' 2-4). בהמשך, אלמוני מציין: "לא כדאי לך לראות את התמונות. לא כדאי לכם לראות את התמונות שיש לנו" (ראה: עמ' 24 לתמליל ש' 21-22). שלישית, מ ציינה בתצהירה כי אלמוני הציג מול פניה מספר תמונות של האישה בעירום חלקי וכן תמונות של האישה במצבים אינטימיים עם גבר אחר. אמה של האישה נחקרה לגבי התמונות שהוצגו לפניה, והעידה כי הוצגה תמונה של האישה מול מראה ללא חלק עליון ו"במיני של תחתונים", וכן תמונה של האישה מחובקת עם הגבר במיטה כששניהם עירומים. ראה: מעמ' 76 לפרוטוקול ש' 1 ועד עמ' 77 ש' 28, וכן בעמ' 83 ש' 14-34. בסיכומי האיש נטען, כי אמה של האישה העידה כי צפתה בתמונות עירום, אולם בחקירתה התברר שמבחינתה גם תמונה בתחתונים נחשבת לעירום, וייתכן שהדבר נובע "מפאת הגיל, או מפאת הבלבול או מפאת סליחה הפרימיטיביות" ראה: עמ' 184 לפרוטוקול מיום 1.1.24 ש' 29-33. אולם סבורני כי דווקא לאור העובדה שהורי האישה דתיים, מבחינתם גם תמונות בעירום חלקי או בהלבשה תחתונה הם בגדר "עירום" ולא בגדר תמונות צנועות. גם האישה העידה שאמה סיפרה לה שראתה תמונה שלה בלי חזייה. ראה: עמ' 47 לפרוטוקול ש' 9-10.
108. האיש אף טען בסעיף 15 לתצהירו, כי בכוונתו לזמן את הורי האישה לעדות, על מנת שניתן יהיה לשמוע ממקור ראשון אודות אופייה וטיבה של השיחה שהתקיימה בין הנתבעים לבין הורי האישה. אולם, אביה של האישה לא זומן ע"י האיש למתן עדות, וכאשר נשאל האיש מדוע לא זימן אותו לעדות, השיב: "יש פה נציגה, אמא שלה", וכן: "אפשר לזמן אותו, האמת אני כבר יודע מה הוא הולך להגיד". ראה: עמ' 91 לפרוטוקול ש' 24-34.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

109. בסיכומי הנתבעים נטען לראשונה, כי לא מדובר בתמונות אינטימיות אלא ב"תמונות רומנטיות".
מעבר לכך שמדובר בטענה חדשה שלא בא זכרה קודם לכן (**ראה למשל**: סעיף 6 לתצהיר האיש שם נטען כי נחשף לתמונות של האישה ומפקדה הישיר בשלל סיטואציות אינטימיות), אלא שהגדרה "תמונה רומנטית" יכולה להתאים לתמונה של האישה הולכת יד ביד בשקיעה עם גבר אחר ולא תמונה של אישה בעירום מול מראה.
110. מכל האמור לעיל עולה כי התובעת הוכיחה את הפגיעה בפרטיותה, הן בדרך השגת התמונות והסרטונים והן לעניין הצגתם לעיני הוריה ע"י הנתבעים. יתרה מכך, אף אם התמונות והסרטונים היו מגיעים כדין לידי האיש, עדיין לא עמדה לנתבעים הזכות לפגוע בצנעת חייה של האישה ולהשפילה מול הוריה שומרי המצוות.
111. כשם שלא עומדות לנתבעים ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, כך גם לא עומדות להן אותן ההגנות במסגרת חוק הגנת הפרטיות, שכן לא התרשמתי כי הנתבעים עשו את הפגיעה בתום לב, או שהיה בפגיעה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין. **ראה**: סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות.
112. על פי סעיף 29א. לחוק הגנת הפרטיות, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי בסך של יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק, ובמידה והוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בכפל פיצוי ללא הוכחת נזק.
113. במקרה דנן, התרשמתי כי הייתה כוונה לפגוע מצד הנתבעים. זאת ועוד, על אף שהנתבעים ניסו לשוות לשיחה אופי של שיחה עדינה, מכבדת ורגועה, אלמוני הודה בחקירתו כי איים על הורי האישה בהפצת התמונות והסרטונים וטען "**מותר לי להגיד מה שאני רוצה. בשעת עידנא דריתחא מותר לי להגיד**". כאשר נשאל האם זה בסדר שאיים עליהם כך, השיב: "**כן, כן**". **ראה**: עמ' 154 לפרוטוקול ש' 5-6 ושי' 22-32. ברי כי לא מדובר בהתנהגות בתום לב.
114. בתמ"ש (טבריה) 70299-11-17 **פלוני נ' אלמוני** [פורסם בנבו, 11.02.20] חייב כב' השופט ארנון קימלמן את הנתבעים בפיצוי התובע המשתייך לקהילה חרדית מצומצמת בפיצוי בסך 30,000 ₪ בגין הפצת לשון הרע ופיצוי נוסף בסך 10,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות, בגין פרסום כרזות בצירוף תמונתו של התובע שעל גביהן נכתב: "נואף רשע צא מקהילתנו". כב' השופט קימלמן פוסק כדלקמן:
- "שימוש בתמונת התובע מבלי שניתנה רשותו והסתמתו להשתמש בתמונה מהווה פגיעה בפרטיותו. בענין זה יש להתייחס גם, כמובן, לטענת התובע כי על גבי תמונתו נכתב "נואף רשע צא מקהילתנו" המייחס לו מעשה בגידה אשר נכתבו מתוך מטרה לבזותו ולהשפילו.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 **אין חולק כי הכיתוב על גבי הכרזה מציג את חייו האישיים של התובע הקשורים לענייני**
2 **אישות באור שלילי".**

3
4 115. לאור כל האמור לעיל, אני מוצאת לנכון לחייב את הנתבעים לפצות את האישה, ביחד ולחוד, בגין
5 הפגיעה בפרטיותה, בנוסף לפיצוי שנקבע בגין פרסום לשון הרע, בסך של 100,000 ₪. יצוין, כי לא
6 מצוין בכפל פיצוי שכן מדובר בשתי עוולות שונות שביצעו הנתבעים – הן פרסום לשון הרע אודות
7 האישה והן הפרת פרטיותה.

8
9 116. משנקבע כי התביעה התקבלה מכוח חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות, לא מצאתי
10 להידרש גם לטענות בדבר הפרת סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין והפרת חוק יסוד כבוד האדם
11 וחירותו, שכן טענות אלו נטענו באופן סתמי וללא כל פירוט. עם זאת יצוין, כי חוק יסוד כבוד
12 האדם וחירותו אכן מדגיש את חשיבות ההגנה על כבודו של אדם, על פרטיותו ועל צנעת חייו –
13 ערכים בהם פגעו הנתבעים כמפורט לעיל.

דיון והכרעה בתביעת האיש

14
15
16 117. כבר בפתח הדברים אציין, כי מצאתי לנכון לדחות את תביעת האיש על כלל מרכיביה.

17
18 118. תביעתו של האיש מבוססת בעיקרה על הטענה כי האישה הגישה נגדו תלונות סרק למשטרה –
19 תלונה בגין אונס ותלונה בגין תקיפה.

20
21 119. הפסיקה הכירה בכך שעצם הגשת תלונה במשטרה נחשבת כאקט של פרסום לשון הרע. **ראה**
22 **לעניין זה:** דבריו של כב' השופט זגורי בתמ"ש (נצרת) 21852-03-10 **א.י. נ' ג.י.** [פורסם בנבו,
23 20.02.14] כדלקמן:

24 **"בכל הנוגע לפרסום לשון הרע, אין ספק בעיני, כי בעצם הגשת התלונה במשטרה נעשה על**
25 **ידי הנתבעת מעשה פרסום שיש בו כדי לפגוע בתובע, להשפילו ולבזותו ברבים, בשל מעשים**
26 **המיוחסים לו (סעיפים 1-2 לחוק איסור לשון הרע). הוא הדין ביחס לתלונה בגין אלימות**
27 **פיזית כלפי פלוני וקל וחומר ביחס לתלונה בגין התקיפה המינית של פלונית. אלמלא היה**
28 **בהגשת תלונה במשטרה משום אקט של פרסום לשון הרע, ספק אם היינו מוצאים בחוק**
29 **איסור לשון הרע את ההגנות ביחס לפרסום זה.**

30
31 120. לפיכך, עיקר הדיון מתמקד בשאלה האם עומדות לאישה ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון
32 הרע, ובפרט האם חלה על האישה ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק הקובעת כדלקמן:

33 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה**
34 **את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה
2 על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע
3 או לחקור בענין המשמש נושא התלונה. ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום
4 אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה;"
- 5
- 6 121. אין מחלוקת, כי המשטרה היא בגדר "רשות מוסמכת" לקבל תלונות ולחקור חשדות על ביצוע
7 עבירות פליליות. ראה גם: ע"א 326/68 אסא נ' ליבנה כג (2) 23. לפיכך, הגשת תלונה נכנסת בגדרי
8 סעיף קטן 8 דלעיל ונותר לקבוע האם האישה הגישה את התלונה בתום לב.
- 9
- 10 122. כפי שפורט בסעיף 73 לפסק דיני, סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע חזקות לעניין קיומו של
11 תום הלב או שלילתו. משמעות הדיבור "תום לב" בהקשרה של הגנה זו נוגע לאמונה של המפרסם
12 באמיתות הפרסום, גם אם מסתבר כי מדובר באמונה מוטעית, וזאת בשל מדיניות שמטרתה
13 לעודד הגשת תלונות ע"י הציבור לגוף המקצועי שהוסמך לבררן.
- 14
- 15 123. בע"א 788/79 רימר נ' עזבון המנוח ברקו (דב) רייבר, פ"ד לו(2) 141, בעמ' 149 קבע כב' השופט
16 (כתארו אז) ברק כדלקמן:
- 17 "אדם, המתלונן בפני המשטרה על עבירה שלפי אמונתו בוצעה על-ידי פלוני, זכאי להגנת
18 החוק, גם אם מסתבר, כי אמונתו מוטעית היא, שכן בנסיבות אלה ראוי הוא, כי האינטרס
19 הפרטי של הנפגע יפנה דרכו לאינטרס הציבורי, שאם לא כן יחששו בני הציבור להגיש
20 תלונות. לעומת זאת, אם המתלונן אינו מאמין באמיתות תלונתו ויודע כי אינה אמת, אין כל
21 אינטרס ציבורי במתן הגנה למתלונן, ואין כל אינטרס ציבורי בעידוד התנהגות שכזו."
- 22 עוד קובע כב' השופט ברק, כי גם במקרה שבו הגשת התלונה נעשית מתוך רצון לפגוע, תעמוד
23 למתלונן ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק, כל עוד המתלונן מאמין באמיתות דברי תלונתו, שכן
24 לממונים על חקירות פשעים ועבירות יש עניין בקבלת מידע אמיתי, גם אם המניע למסירתו הוא
25 פסול. לפיכך, יש לציבור עניין כי מי שמסר מידע, שהוא מאמין בנכונותו, ייהנה מהגנת החוק,
26 שאחרת עשויים אנשים להסס במסירת מידע שמא יוכח כי פעלו ממניע אישי ולא ממניע ציבורי.
- 27
- 28 124. גם בע"א 7426/14 פלונית נ' דניאל [פורסם בנבו, 16.03.14] נקבע ע"י כב' השופטת ברק-ארוז כי
29 באופן עקרוני, בגבולות הסבירות וההגיונות, יש לאמץ פרשנות רחבה לסעיף 15 (8) לחוק איסור
30 לשון הרע, כדי להבטיח את המטרה החשובה של הגשת תלונות למשטרה ללא מורא, וכדבריה:
- 31 " דומה כי לא צריך להכביר מלים בדבר החשיבות שבשמירת הגישה החופשית להגשת
32 תלונות במשטרה. האינטרס הציבורי מחייב נקיטת זהירות רבה בכל הנוגע להפעלת
33 סנקציות בגין הגשת תלונות. זאת, גם בהתחשב בקשיים הרגשיים והחברתיים הכרוכים
34 ממילא לא אחת בהגשת תלונה, ולא כל שכן תלונה בגין עבירת מין, והחשש מ"אפקט מצנן".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 125. לפיכך, כדי לבחון האם עומדת לאישה ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק יש לבחון באופן האם
2 האישה האמינה באמיתות התלונות שהוגשו על ידה או שמא הגישה אותן בזדון וללא כל אמונה
3 באמיתות הדברים.
4
- 5 126. במקרה דנן מסתבר, כי האישה כלל לא התכוונה להגיש תלונה למשטרה כנגד האיש בגין אונס או
6 תקיפה, אלא "כדור השלג החל להתגלגל" לאחר שהאיש בחר להתלונן נגד האישה במשטרה בגין
7 אירוע שבו הגיע לדירת האישה לאסוף את הילדים והם לא היו בבית. במסגרת תלונתו במשטרה
8 טען האיש, כי האישה מאיימת להגיש נגדו תלונת שווא על אונס, ובשל היותה שוטרת נאמר לו
9 להגיש תלונה למח"ש. בעקבות חקירתה של האישה במח"ש, הועברו הדברים למשטרת ____
10 שפתחה מיוזמתה בחקירה.
11
- 12 127. על אף שהאיש הוא התובע בתביעה דנן, האיש בחר שלא לצרף לתצהירו את העתק עדויות הצדדים
13 במח"ש, ואלו צורפו ע"י האישה כנספח 2 לתצהירה. מעיון מתמלילי העדויות ניתן ללמוד, כי
14 דווקא האיש הוא זה שמיהר להתלונן על האישה במשטרה, על אף שידע כי האישה שוטרת וכי
15 הדבר עולה לגרור חקירה במח"ש, ואילו האישה היא זו שניסתה להגן על האיש ולא להגיש נגדו
16 תלונה.
17
- 18 128. האיש בחר להגיש תלונה בגין אי קיום זמני השהות, מבלי לברר האם הילדים מצויים אצל אמה
19 של האישה, וזאת על אף שאמה של האישה הייתה גורם מחבר בין הצדדים ועל אף שבמקרים
20 אחרים קודמים הוא ידע לאסוף את הילדים מבית הורי האישה. מדו"ח החקירה של האישה
21 במח"ש ביום 26.07.24 עולה, כי יום טרם התלונה של האיש למשטרה על הפרת זמני השהות,
22 האיש לקח את הרכב ששימש את האישה והילדים (הרשום על שמו) מאחורי גבה של האישה,
23 ולפיכך, בהעדר כלי תחבורה, האישה נותרה ללון בבית הוריה ב-x עם הילדים ולא שלחה למחרת
24 את הילדים למוסדות החינוך. האישה הודתה, כי לא עדכנה את האיש שהילדים אינם במסגרות
25 החינוך ולא השיבה להודעתו של האיש ששאל היכן הילדים, שכן לדבריה היה ביכולתו של האיש
26 להתקשר אליה או לאמה או להגיע לבית הוריה כפי שעשה בעבר (ראה): גיליון מס' 3 לחקירת
27 האישה, ש' 35-67).
28
- 29 129. האיש נשאל בחקירתו בבית המשפט מדוע לא התקשר לאמה של האישה כדי לברר היכן הילדים
30 והשיב: "למה אני צריך להתקשר לאמא שלה?". כאשר עומת עם הודאתו שאמה של האישה
31 הייתה אשת הקשר של הצדדים בחודשים הראשונים לאחר פרוץ הסכסוך, שינה תשובתו ואמר:
32 "יכול להיות שהתקשרתי ואני לא זוכר. יכול להיות", "אני אומר, יכול להיות שהתקשרתי והיא
33 לא ענתה", "יכול להיות שלא חשבתי על זה, יכול להיות שהתקשרתי, אני לא זוכר. אתה מדבר
34 איתי על שנתיים פלוס". ראה: מעמ' 119 לפרוטוקול ש' 24 ועד עמ' 120 ש' 21. האיש אף הודה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 בהודעתו במח"ש מיום 25.07.21 כי לא התקשר לאישה כדי לברר היכן הילדים אלא הסתפק
2 בלשלוח לה הודעה "איפה הילדים" עם סימני שאלה, שלא נענתה. עוד הודה, כי לא היו מקרים
3 נוספים של הפרת זמני השהות שלו עם הילדים (ראה): גיליון מס' 1 להודעת האיש ש' 9-12, וכן
4 גיליון מס' 4 ש' 106-107). בנסיבות אלו התרשמתי, כי האיש לא חשש לגורל הילדים ולא ניסה
5 למצות הידברות מול האישה או בני משפחתה לפני שפנה למשטרה.
6
- 7 130. במסגרת הודעתו במח"ש, האיש התבקש לפרט אודות טענתו לאיומים מצד האישה, וטען: "זה
8 לא משהו ספציפי, כל פעם שיש בינינו מתחים אז נאמרים משפטים מהצד שלה, אני מבחינתי
9 לא מגיב לה". כאשר נשאל באילו משפטים מדובר השיב: "אני אשרוף אותך, אני אתלונן עליך
10 במשטרה על אונס והטרדה מינית, אתה תשלם על הכול, כל מיני דברים שיכולים להתפרש כיום
11 ויש לי הקלטה". האיש ציין כי לא היו עדים לאיומים הללו, והשמיע הקלטה לעניין האיום הנטען
12 להגיש תלונה בגין אונס מתאריך 04.08.2020. ראה: גיליון מס' 2 להודעת האיש ש' 21-27 וש' 55-
13 54, ובגיליון מס' 3 ש' 65-67). עם זאת האיש הבהיר, כי הוא אינו מרגיש מאוים (גיליון מס' 3, ש'
14 91-92). כאשר נשאל מדוע הגיע כעת להתלונן על איומים שנאמרו לפני למעלה משבעה חודשים,
15 השיב: "אני באתי להתלונן על הילדים. מבחינתי האיומים לא מעניין אותי ואני לא מתרגש מזה
16 ואני אמרתי שאני לא מרגיש מאויים". ראה: גיליון מס' 4 ש' 118-120.
17
- 18 131. בחקירתו בבית המשפט נשאל האיש מדוע ניגש להתלונן במח"ש והשיב תשובות סותרות
19 כדלקמן:
20 ש: אז הלכת למח"ש להתלונן,
21 ת. על איומים.
22 ש. על הפרת הסדרי ראייה?
23 ת. לא. על איומים.
24 ש. על איומים שהיא תקרא לך על אונס? שהיא תתלונן על אונס? כן ולא.
25 ת. לא. כמובן שהצגתי להם על הקטע של הפרת צו בית דין.
26 ש. אז על מה הלכת למח"ש? תגייד לנו, על הפרת הסדרי ראייה או אונס ואיומים?
27 ת: הם הפכו את זה לתיק אחד.
28 ש: תענה על מה אתה הלכת, לא מה הם. מה אתה. מה אתה הלכת?
29 ת: אני הלכתי להפרת צו בית דין אוקיי?
30 ש: אז למה העלית את האונס וההטרדה?
31 ת: זה שלא הביאה לי את הילדים. כי היא איימה עליי".
32 ראה: עמ' 126 לפרוטוקול ש' 23-34.
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 132. מהאמור לעיל עולה כי האיש התלונן במח"ש כנגד האישה בגין מקרה חד פעמי של הפרת זמני
2 שהות (שהסתיים תוך השבת זמני השהות לסדרם טרם הגשת התלונה למח"ש) ובגין איומים, על
3 אף שכלל לא חש מאוים לדבריו.
4
- 5 133. מנגד מחקירתה של האישה עולה, כי היא רואה עצמה באמת ובתמים כמי שנפגעה מאלמותו
6 הפיזית והמינית של האיש כלפיה, ואף על פי כן בחרה לגונן על האיש ולא להגיש תלונה. מפאת
7 חשיבות הדברים להבנת הלך הרוח של האישה, תום ליבה ואמונתה באמיתות הפרסום, יבואו
8 הדברים מפי אומרים:
- 9 "יש לנו רקע של אלמ"ב, הוא היה מכה אותי ולא התלוננתי עליו מעולם, וזה גם לא מדווח
10 בשום מקום רק ההורים שלי וחברים שידועים את זה. חברים שראו סימן עליי וידעו בסתר.
11 ידעו שיש משהו מאחורי זה. פלוני הוא בנאדם מאוד קנאי ואובססיבי, הוא היה עוקב אחרי
12 במשך שנים. זה בערך כל החיים שלי. במהלך תקופת הנישואין היה פעם אחת שעקב אחרי
13 ושם לי מצלמות והאזנות סתר בבית, במשך תקופה ממושכת זה המקצוע שלו הוא האקר
14 ופורץ למחשבים זה המקצוע שלו. כשאני "גיליתי" את זה אחרי חודש וחצי בטעות, שהוא
15 אמר לי לא לצאת מהמקלחת עם מגבת לחדר כי בבית יש מצלמות..."
- 16 ראה: גיליון מס' 2 לחקירת האישה ש' 17-22.
17 ובהמשך:
- 18 "ת. וואו אני לא מאמינה. הוא התלונן במשטרה? הבנאדם הזה הה צריך להיות בכלא. בגללי
19 הוא לא בכלא. כי אכפת לי, לא ממנו אלא מהילדים שלי. את יודעת שהוא אנס אותי
20 בנישואיי והרביץ לי בבית הדין בפתח תקווה והמאבטחים לקחו אותו, נתן לי סטירה ונפלתי
21 במדרגות (ה.ח הנ"ל בוכה)
- 22 ש. את מעלה טענות קשות, אומנם הוא אזרח, את מעוניינת למסור פה תלונה מסודרת על
23 כך ואני אעביר למשטרה?
24 ת. לא. אני לא רוצה (הנ"ל בוכה).
25 ש. למה?
26 ת. לא רוצה. הייתי נשואה לו סתמתי את הפה וסבלתי שנים. אני לא רוצה שהילדים ייפגעו.
27 הוא חולה נפש לא אכפת לו מהילדים רק מכסף. יש לו עסק ויש לו שטחים במושב אני
28 וויתרתי על הכול, רק מזונות לילדיי שיעזוב אותי לנפשי. אפילו הבת שלי עדיין לא רשומה
29 לבית ספר. הכול זה שקר.
30 ש. בואי נסיים את החקירה ולאחר מכן במידה ותרצי להתלונן אני אקח ממך ואעביר
31 למשטרה?
32 ת. אני לא רוצה. אין לי כוח לזה. הבת שלי צריכה טיפול רגשי והוא לא מוכן לחתום, חתם
33 רק אחרי בית משפט. אני לא הפרתי דבר, הוא לא רצה לקחת את הילדים וידע מאיפה
34 לאסוף אותם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 ש. מהחומר עולה שאת איימת על פלוני. תגובתך?
2 ת. לא. לא היה דבר כזה. אני בהלם.
3 ש. פלוני מסר במח"ש לגבי האיומים, שורה 22... "כל פעם שיש ביננו מתחים נאמרים
4 משפטים מהצד שלה, אני מבחינתי לא מגיב לה..." "תגובתך לכך?
5 ת. שקרן. בגלל זה בבית הדין הגדול בירושלים הוציאו אותי מאבטחים מהאולם בגלל
6 שהתלהם והשתולל. כמעט הרביץ לעורכי הדין.
7 .
8 ש. פלוני מסר שאת מאיימת בכך שתראי לו מה זה, שתתלונני עליו שאנס אותך, תגובתך?
9 ת. זה לא איום. אני אמרתי לו שאני אתלונן עליו על אונס פעם אחת. זה לא איום אמרתי
10 שאתלונן ולא עשיתי את זה בגלל הילדים שלי.
11 ש. פלוני אנס אותך?
12 ת. היה יחסים שלא בהסכמה. אני לא רוצה להתלונן, זה תלונה שהוא יישב עליה בכלא. אני
13 במשטרה ולא רוצה את זה בחיים שלי. לא רוצה להתלונן עליו, בשביל הילדים שלי שיילכו
14 להיפגש איתו בכלא. הילדים שלי זה הדבר הכי חשוב לי בעולם. גם ככה גרר אותי לרווחה
15 כמו עצם בגרון.
16 ראה: מגיליון מס' 4 לחקירת האישה ש' 92 ועד גיליון מס' 5 ש' 123.
17 וכן:
18 "ש. איימת על פלוני שתתלונני עליו בהטרדה מינית?
19 ת. זה לא איום שהוא שקר. באמת היה פה משהו שלא בהסכמה. היה יחסים שלא
20 בהסכמה, נכנס למקלחת ועשה מה שהוא רוצה. אמא שלי מכירה את הסיפור טוב טוב,
21 מזלי שסיפרתי לה, וזה היה לפני הגירושין ואם הייתי רוצה להרוס לו ולילדי את החיים
22 הייתי מתלוננת עליו. אבל אני לא רוצה וזה לא מעניין אותי, רוצה שישחרר אותי לחופשי.
23 .
24 ש. יש לך מה להוסיף אם את רוצה להתלונן?
25 ת. אני רוצה להגיד שהתלונה הזו וכל תלונה אחרת שתבוא היא בגלל שמדובר בהליך גירושין
26 מאוד מלוכלך, כל מה שאכפת לו זה כסף...
27 ...אני לא איימתי שום דבר לא היה. בבית הדין הרבני הגדול המאבטחים פרצו לתוך האולם
28 תפסו אותי והוציאו אותי מקומה חמישית למטה וליוו אותי לרכב ולא נתנו לי לרדת".
29 ראה: גיליון מס' 6 לחקירת האישה ש' 168-175.
30
31 134. לא לחינם בחר האיש להגיש את תביעתו הנזיקית מבלי לצרף את חומר החקירה, שכן מהחומר
32 המפורט עולה בבירור כי האישה מתארת את אלימותו של האיש, לרבות באירוע ספציפי בבית
33 הדין הרבני הגדול שהתרחש באולם בית הדין (קרי בנוכחות צדדים שלישיים), וכן מתארת יחסים
34 שלא בהסכמה ואף מתארת כי שיתפה את אמה בזמן אמת באלימותו של האיש ובפגיעתו המינית

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 בה. עוד עולה מהחקירה של האישה במח"ש באופן ברור וחד משמעי, כי האישה לא הייתה
2 מעוניינת להגיש תלונה כנגד האיש, וזאת לא בשל כך שהיא ידעה שלא היו דברים מעולם כנטען,
3 אלא מאחר והבינה את חומרת התלונה, ועל פי הנטען לא רצתה שהאיש יישב בכלא וילדיה
4 יצטרכו לבקר אותו שם.
5
6 135. יצוין, כי בכתב התביעה טען האיש שהאישה איימה לנצל את מעמדה כשוטרת כדי להגיש נגדו
7 תלונת שווא בגין אונס, אלא שלא זו בלבד שהאיש לא הציג כל ראיה לכך שהאישה עשתה שימוש
8 לרעה במעמדה כשוטרת, אלא שמתמליל חקירתה במח"ש עולה כי דווקא בשל היותה שוטרת
9 היא הבינה את חומרת הגשת תלונה על אונס ולכן נמנעה מלהגישה.
10
11 136. עוד יצוין, כי האיש ביסס את תביעתו על תמליל שיחה שבה האישה אמרה לו: "**פלוני, אני יכולה**
12 **להתלונן עליך על אונס, טוב?**", אלא שהתברר כי האיש הקליט שיחה שקיימו הצדדים ביחידת
13 הסיוע בנוכחות העו"ס וזאת על אף החיסיון החל על הדברים הנאמרים במסגרת יחידת הסיוע.
14 בהחלטתי מיום 19.12.22 הוריתי על הוצאת תמליל השיחה שצורף כנספח ד' לתצהיר האיש
15 מהתיק, מהנימוקים המפורטים בהחלטתי זו. עם זאת יובהר, כי ממילא אין באמירה "אני יכולה
16 להתלונן עליך על אונס" כדי להוכיח כי מדובר בתלונת שווא. לעניין זה, אני מקבלת את טענת
17 האישה כי עומדת לה הזכות החוקית, ככל אדם אחר, להגיש תלונה במשטרה אם היא סבורה
18 שבוצעה כלפיה עבירה פלילית.
19
20 137. האישה העידה בבית המשפט, כי כל חיי הנישואין בחרה להגן על האיש ולא התלוננה במשטרה
21 על מעשים שנעשו בה, מתוך אכפתיות לילדים שלה. **ראה:** עמ' 32 לפרוטוקול ש' 18-1; עמ' 34
22 לפרוטוקול ש' 20 ו-24; עמ' 35 לפרוטוקול ש' 23-1.
23
24 138. כמו כן, האישה פירטה לגבי מקרה אלימות שאירע לטענתה לפני חבריה לעבודה (י' ושי'), כאשר
25 הצדדים השתתפו בטיול עם כל היחידה בה עבדה האישה במשטרה והאיש מנע ממנה לצאת
26 מהחדר כשהוא אוחז בחוזקה בידיה עד שאלו האדימו, לעיני הקולגות שלה. **ראה:** מעמ' 48
27 לפרוטוקול ש' 9 ועד עמ' 50 ש' 33.
28
29 139. האישה העידה, כי לא הלינה על אונס בפני אף גורם רשמי (משטרה, מח"ש, עובדת סוציאלית,
30 בית המשפט, בית הדין הרבני), אלא שוחחה על כך רק עם האיש, וכן סיפרה לאמה "בוהירות"
31 שכן מדובר בנושא שהיה קשה לשוחח עליו. **ראה:** עמ' 55 לפרוטוקול ש' 13-22. עוד העידה
32 האישה, כי היא שימשה כשוטרת תנועה במשך עשר שנים ולכן אינה בקיאה בענייני חקירות,
33 אולם למיטב ידיעתה, תלונה בגין עבירות מין עלולה להסתיים בעונש מאסר ולכן לא רצתה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

- 1 להתלונן. ראה: עמ' 56 לפרוטוקול ש' 4-8. כאשר נשאלה מדוע לא הגישה תביעה נזיקית אזרחית
2 בגין האונס הנטען, השיבה (ראה): עמ' 57 לפרוטוקול ש' 1-13):
3 "אני לא אעמוד בזה מבחינה נפשית, אני לא אעמוד בזה. כן. כן. זה להגיע למצב שאני
4 מתעמתת מולו במצבים שאני לא אעמוד בזה. אני לא רוצה את זה. לא בשבילי. לא בשביל
5 הילדים שלי. שחס וחלילה אני לא יודעת לאן זה יתגלגל והדבר הנוסף זה שבאמת, סליחה
6 שאני אומרת את זה אולי זה ישמע לא קשור אבל אין לי כסף וכוח לזה. אני ממוטטת. אני
7 בקושי לתביעה הזאת הגעתי ואני הגעתי באל כורחי. רק בגלל איומים שאני רועדת מפחד
8 שהתמונות האלה יופצו. זה הדבר היחיד שיש לי להגיד. אני לא מעוניינת להרע לו. אני לא
9 מעוניינת להרע ולהזיק לילדים שלי. אני מעוניינת שהתמונות האלה יוכחדו, יושמדו, שאף
10 אחד לא יידע את זה. הבושה שלי נעשתה. את הנקמה שלו הוא כבר נקם בי. אני אמרתי לך,
11 הוא נקם בי עם ההורים שלי, הוא נקם בי במיליון ואחד דברים. הוא נקם בי יפה. אני
12 מעוניינת שהמצב ייסגר. אני לא רוצה להיגרר לתלונות מיותרות, לתביעות מיותרות, אני לא
13 רוצה להיכנס בכלל ביני לבינו למה שאירע שם."
14
15 140. עוד ציינה האישה, כי מי שהעלה את נושא האונס לראשונה היה האיש עצמו, במסגרת תלונתו
16 למשטרה נגדה על איומים. ראה: מעמ' 59 לפרוטוקול ש' 18 ועד עמ' 60 ש' 34.
17
18 141. האיש ביסס את תביעתו, בין היתר, על כך שהתלונה נגדו למשטרה נסגרה מחוסר אשמה (ראה):
19 נספח ב' לתצהירו). אולם, האישה הבהירה כי סגירת התיק מחוסר אשמה אין פירושה כי בוצעה
20 חקירה לגופו של עניין ולא נמצאה אשמה במעשי האיש, אלא שהיא נסגרה מחוסר אשמה בשל
21 סירובה להגיש תלונה, כמו גם סירובה לעימות ביניהם ראה: עמ' 61 לפרוטוקול ש' 1-18; עמ' 67
22 לפרוטוקול ש' 29-32; עמ' 68 לפרוטוקול ש' 7-21.
23
24 142. גם כאשר האישה נשאלה מדוע לא ציינה את האונס והאלימות במסגרת הבקשה לצו הגנה
25 שהגישה לבית המשפט, שבה וטענה כי לא רצתה שייפתח הליך פלילי כנגד האיש, וכי על מנת
26 להתעמק בדברים שעברה בחיי הנישואין עליה ללכת לטיפול רגשי קשה וכדבריה: "לא רוצה
27 להיכנס לזה. לא רוצה, הנשמה שלי שורפת על זה. אתה כל הזמן חוזר איתי למקום שאני לא
28 יכולה להכיל אותו". עוד ציינה, כי למעשה האיש "אכל את הדייסה שבישל לעצמו". ראה: עמ'
29 63 לפרוטוקול ש' 2-34.
30
31 143. יצוין, כי עיון בבקשה לצו הגנה שהגישה האישה במסגרת תיק ה"ט 21-08-5314 מעלה, כי בטופס
32 הבקשה תחת הרובריקה: "המשיב ביצע במבקש/במוגן עבירת מין ביום / תקופה", האישה
33 ציינה בכתב ידה: "אירוע מלפני כשנה, בשל רגישות קשה לי לפרט על כך".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 נתון זה מחזק את טענותיה של האישה, הן לעניין העדר רצונה לנבור בנושא המיני הרגיש בשל
2 קושי נפשי והן לעניין העדר רצונה להתלונן על אונס, ויש בכך כדי להעיד על תום ליבה ועל אמונתה
3 כי הדברים אכן קרו. האישה אף העידה על הקושי של אישה להפנים כי בעלה פגע בה מינית
4 כדלקמן:

5 " אני רוצה לענות את מה שאני מרגישה. כי אתה לא יודע מה זה אישה שעברה חיי נישואים
6 כאלה. ואתה לא יודע מה זה אישה שצריכה לדבר בשפה שלה, אני לא יכולה להגיד, אתה
7 יודע כמה זמן לקח לי להגיד לפלוני אתה פגעת בי? אתה פגעת בי מינית? אתה יודע מה לי
8 בתור אשתו היה קשה לדבר ולהגיד את המילים האלה שהאדם שאיתי פוגע בי? שהאדם
9 שאיתי מטורף אותי? מטורף אותי, עוקב אחריי מסתכל עליי ערומה, מצלם אותי, הוא בעצמו
10 ואומר לי אל תצאי ואל תעשי. שהבן אדם הזה לימים אומר להורים שלי תביאו אותה ליער,
11 אני רוצה לפרוק זעם. וזה בן אדם שיש לו אקדח. זה בן אדם שהוא לא, לא העזתי אפילו.
12 אמרתי הכול בסדר. הכול לטובת הילדים. הילדים שלי לא ילכו לכלא. אני בתור שוטרת
13 הייתי בכלא, ראיתי מה זה. אני לא רציתי להרע לו. לא רציתי להזיק לו. הדבר היחיד
14 שהלכתי, הוצאתי צו הטרדת מניעה, צו הטרדה מאיימת בגלל שהוא גנב את האוטו שלי
15 בפרצוף של הבת שלי והבת שלי לא הבינה למה פתאום היא לא יכולה ללכת להופעה. ומה
16 עושים הדברים שלה זרוקים בשקית זבל? אני פחדתי. פה אמרתי שהוא היה בשלב מסוים
17 משהו שלא היה, זה לא היה כבר בבני לבנינו, הוא כבר חרג את זה. הוא כבר לקח את זה
18 לילדים. הוא לקח רכב שמשמש אותי לילדים. במסגרת הצו הזה שהלכתי והוצאתי. לא
19 רציתי להגיד מה היה. יכולתי להגיד שכמה, שחודש וחצי או כמה חודשיים לפני הוא אמר
20 לי לבוא ליער כדי לפרוק את זעמו, מה אתה שומע מדבר כזה? וסתמתי."

21 ראה: עמ' 65 לפרוטוקול ש' 8-26.

22
23 144. יצוין, כי על אף שהאישה העידה כי היא שיתפה את אמה בזמן האמת באלימותו של האיש
24 ובפגיעתו המינית בה, האיש בחר שלא לשאול את אמה של האישה שאלה אחת לעניין זה.

25
26 145. האיש צירף כנספח א' לתצהירו בדיקת פוליוגרף שערך שמטרתה לבדוק את "החשד
27 לאונס/אלימות פיזית", אלא שלא ניתן להעניק לבדיקה זו משקל ראיתי, שכן מדובר בבדיקה
28 פרטית שביצע האיש על דעתו בלבד. על פי הפסיקה, בדיקת פוליוגרף אינה מהווה ראיה קבילה
29 במשפט האזרחי, אלא בכפוף להסכמת הצדדים. ראה למשל: ע"א 61/84 ביאזי נ' לוי, פ"ד מב
30 (1) 446. למעלה מן הצורך יצוין, כי מבדיקת הפוליוגרף עולה כי האיש היה מוטרד מאופן ניסוח
31 השאלות לעניין האלימות הנטענת וקיום יחסי מין בניגוד לרצונה של האישה והיה צורך לשנות
32 את נוסח השאלות לבקשתו. כאשר נשאל האיש בחקירתו בבית המשפט מדוע הרשה לעצמו
33 להיכנס למקלחת של האישה ולגעת בה לאחר שכבר לנו בחדרים נפרדים, השיב "לא הכול שחור
34 או לבן". ראה: עמ' 98 לפרוטוקול ש' 14-20.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1 146. מכל האמור לעיל עולה כי עומדת לאישה ההגנה הקבועה בסעיף 15 (8) לחוק. האיש לא הוכיח
2 שמדובר בתלונת שווא; האיש לא הוכיח כי התלונה הוגשה בחלל ריק מתוך כוונה לפגוע בו ומבלי
3 שהאישה האמינה בצדקת תלונתה; האיש לא הוכיח כי האישה התכוונה לפגוע בו במידה גדולה
4 משהייתה סבירה להגנת עניינה של האישה בנסיבות העניין. יתרה מכך, האישה כלל לא הגישה
5 תלונה כנגד האיש, אלא האיש הוא זה שבחר לפתוח תיבת פנדורה אותה ביקשה האישה להותיר
6 סגורה, מתוך ניסיון "להקדים תרופה למכה", ולפיכך אין לו אלא להלין על עצמו לעניין זה. **ראה**
7 **גם:** עמ' 129 לפרוטוקול ש' 1-8.

8
9 147. כך גם עומדת לאישה ההגנה הקבועה בסעיף 15 (3) לחוק, שכן הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין
10 אישי כשר של האישה, כמי שחשה עצמה פגועה ממעשים של האיש ונאלצה להתגונן במשטרה
11 מפני תלונה על איומים, ולהבהיר כי לא מדובר באיום להגיש תלונת סרק, אלא בדברים שאכן
12 אירעו לגרסתה.

13
14 148. באשר להגנה בדבר "אמת בפרסום" הקבועה בסעיף 14 לחוק, הרי שהיה בפרסום עניין ציבורי
15 שכן למשטרה יש עניין בבירור תלונות על עבירות. עם זאת, לא ניתן לקבוע כי היה אמת בפרסום,
16 שכן התלונה לא התבררה לגופה, אולם כאמור השתכנעתי כי האישה עצמה מאמינה בדברי
17 התלונה ובחרה שלא לבררה לעומקה מתוך רצון שלא לפגוע בילדים המשותפים ומתוך קושי נפשי
18 להתעמק בעניין מורכב ורגיש זה.

19
20 149. משהשתכנעתי כי עומדות לאישה ההגנות הקבועות בחוק, ממילא אין צורך לדון בסעדים
21 המבוקשים בגין התלונות שהוגשו למשטרה, אולם לא למותר לציין כי האיש אף לא הוכיח את
22 הנזקים הנטענים אותם בחר להעמיד על 500,000 ₪ בגין התלונה על אונס ו-100,000 ₪ בגין
23 התלונה על תקיפה. גם לעניין זה התרשמתי כי האיש ניסה לנפח את סכומי התביעה מטעמו
24 כמשקל נגד לתביעתה (המוצדקת) של האישה. האיש אף הודה בחקירתו כי תביעתו באה לעולם
25 רק בעקבות תביעתה של האישה כדלקמן:

26 "ש. ... 800,000 שקל אנחנו מנסים להבין על מה.

27
28 ת: אני תבעתי בעקבות. אני תבעתי בעקבות.

29 ש: אז לא התכוונת לתבוע?

30 ת: אני בהתחלה, מבחינתי, לא רציתי בכלל שנגיע לבית משפט. נסיים הכול בבית הדין
31 ונלך הביתה.

32 **ראה:** עמ' 123 לפרוטוקול ש' 16-22.

33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

150. האיש טען כי נגרם לו נזק מממוני רב עקב "תלונות השווא", שכן עבודתו נפגעה קשות ולקייחת נשקו גרמה לכך שנבצר ממנו לקבל עבודות מגורמי ביטחון שונים, אלא שהאיש לא צירף ראשית ראיה לעניין זה. כאשר האיש נשאל בחקירתו היכן האסמכתאות לנזק הממוני השיב: "כרגע אין לי שום דבר להראות לך", "היית מבקש", "אם צריך נצרך", "נזק מממוני זה לא אומר שהרווחתי עכשיו פחות או יותר...אני הייתי צריך להוציא מכספי האישי לשלם לעורכי דין ולזה, גם נזק מממוני. זה לא אומר שהרווחתי יותר, הרווחתי פחות". קרי, בחקירתו בבית המשפט כבר טען האיש, כי אין הכוונה להפסדי שכר אלא לשכר טרחה ששילם לעורכי דין, אלא שגם בעניין זה לא הובאה כל ראיה על ידו. ראה: מעמ' 89 לפרוטוקול ש' 23 עד עמ' 90 ש' 29; עמ' 136 לפרוטוקול ש' 1-5 וכן בעמ' 190 לפרוטוקול מיום 01.01.24 ש' 6-36.
151. האיש לא הביא ראיה לכך כי סולק משירות המילואים במשרד הביטחון בגין התלונה למשטרה. האיש טען בחקירתו כי יש אישור של מש"קית ת"ש אך הוא לא מצוי בידיו, וכי יש לו שיחות בווטס אפ עם מפקדו בצבא לעניין זה, אך גם הן לא צורפו. ראה: מעמ' 130 לפרוטוקול ש' 26 ועד עמ' 131 ש' 11. לא למותר לציין, כי בדיון מיום 01.01.24 שבו התקיימו סיכומים בעל-פה האיש כבר התייזב עם מדי צה"ל וצוין לפרוטוקול כי הוא שב לשרת במילואים. ראה: עמ' 186 לפרוטוקול מיום 01.01.24 ש' 24.
152. זאת ועוד, האיש טען כי נשקו האישי נלקח ממנו בשל התלונה של האישה במשטרה, אולם מהודעתו במח"ש עולה כי האיש בחר להפקיד את הנשק האישי שלו במטווה פרטי בתחילת ההליך בין הצדדים כדי למנוע, לטענתו, תלונות של האישה בגין איומים. ראה: גיליון מס' 3 להודעת האיש במח"ש ש' 98. גם בחקירתו בבית המשפט העיד "אני יודע למה הפקדתי את הנשק, כי אני יודע שהיא תתלונן על הנשק והוא בכלל לא היה עליי". ראה: עמ' 119 לפרוטוקול ש' 18-19.
153. יתרה מכך, האיש כלל לא הוכיח כי נשקו נלקח בגין התלונות למשטרה עליהן מבוססת התביעה דנן, ונראה כי הנשק נלקח במסגרת הבקשה לצו הגנה שהוגשה ע"י האישה בעקבות גניבת הרכב. בתיק ה"ט 5314-08-21 ראה: צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד ביום 2.8.21 וכלל הנחיות בדבר איסור נשיאת נשק ותפיסת נשק. האיש היה מודע לכך שהנשק נלקח במסגרת הבקשה לצו הגנה ולא במסגרת התלונות למשטרה בגין אונס / תקיפה, שכן במסגרת בקשתו לביטול איסור נשיאת נשק נכתב, כי האיש אינו יודע האם איסור השימוש בנשק שהוטל במסגרת ההליך דנן הוא פרי החלטה שיפוטית אקטיבית של מותב זה או שמדובר בהחלטה אוטומטית הנלווית למתן צו הגנה. גם העובדה שהאישה הותירה לשיקול דעתו של בית המשפט את השבת הנשק לידי האיש מעידה על כך שלאישה לא הייתה כוונה להזיק לאיש ולהקשות עליו, שהרי אילו הייתה מתנגדת להשבת הנשק, ייתכן כי החלטת בית המשפט לעניין זה הייתה אחרת או שהשבת הנשק הייתה מתעכבת.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

154. בחינת הטענה להפרת חובות חקוקות – האיש כאמור עתר לפסיקת פיצוי נוסף בסך 200,000 ₪ בגין הפרת ארבע חובות חקוקות. כאשר נאמר לאיש בחקירתו "אתה מדבר על הפרת חובה חקוקה", הגיב בשאלה: "מה זה?". ראה: עמ' 120 לפרוטוקול ש' 33-34.
155. יצוין, כי הטענה להפרת חובות חקוקות נטענה ע"י האיש באופן סתמי ותמציתי, תוך אזכור רשימת דברי החקיקה שלשיטתו הופרו, אולם ללא פירוט היסודות המקימים זכות לפיצוי בגין הפרת חובה חקוקה וללא הוכחת קיומו של נזק אליו התכוון החקוק. ראה לעניין זה: ע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' דבוש [פורסם בבנו, 05.11.15]; ת"א (י-ם) 16877-02-14 עזרא יצחק נאווי נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו, 20.08.18].
156. למעלה מן הצורך יצוין, כי האיש לא הוכיח שהאישה מסרה ידיעות כוזבות בעת שהוגשו התלונות למשטרה. באשר לשיבוש מהלכי משפט - האיש הבהיר בחקירתו כי הכוונה לזיוף מסמכים. ראה: עמ' 121 לפרוטוקול ש' 18-20. בגין אותה פעולה, תבע האיש פיצוי גם בגין "ניסיון לקבל דבר במרמה" ו"זיוף מסמך בנסיבות מחמירות בכוונה לקבל באמצעותו דבר". האיש העיד כי לא הגיש תלונה למשטרה בגין אותו זיוף נטען, בטענה ש"לא רצה לפגוע באישה" (טענה אותה קשה לקבל לאחר הפגיעה באישה באמצעות הצגת תמונותיה האינטימיות לפני הוריה, מה גם שהאיש לא היסס להגיש למשטרה תלונות אחרות כנגד האישה בגין הפרת זמני שהות ואיומים). ראה: עמ' 135 לפרוטוקול ש' 6-27.
157. לעניין הטענה לזיוף מסמך – האיש טען כי האישה ריטשה מסמך רשמי של לשכת ההוצאה לפועל באמצעות מחיקת שורה רלוונטית מאחד ממסמכי תשלומי המזונות. לטענתו, האישה פתחה תיק הוצל"פ לגביית מזונות הקטינים ללא עילה, שכן מזונות חודש נובמבר 2020 שולמו על ידו לחשבון המשותף של הצדדים. אולם, מתגובת האישה בהוצאה לפועל עולה כי האיש בחר לשלם את דמי המזונות לחשבון המשותף המוגבל לשתי חתימות במקום לחשבונה הפרטי. לטענת האיש, בהמשך הגיעו הצדדים להסכמות כי דמי המזונות יועברו מהחשבון המשותף לחשבון האישה, בעוד שהחזרי המע"מ שקיבל האיש מרשויות המס יהיו שייכים רק לאיש, אלא שהאישה מחקה את השורה הראשונה לעניין החזר המע"מ והותירה רק את השורה הנוגעת לתשלום דמי מזונות. ראה: נספח ד' לתצהיר האיש. מחקירת האיש בבית המשפט עולה, כי האיש דרש כי תשלומי המע"מ יועברו אליו כנגד העברת תשלומי המזונות לאישה, על אף שהדברים אינם תלויים זה בזה. עוד הודה האיש, כי על פי החלטת כב' הרשמת בהוצאה לפועל היה עליו להעביר לאישה את מזונות הילדים לחשבון פרטי, בעוד נושא המע"מ הועבר לבדיקת האקטואר בתיק הרכושי. ראה: מעמ' 133 ש' 4 ועד עמ' 135 ש' 5. עוד יצוין כי לא ברור כיצד טוען האיש לזיוף "מסמך רשמי של לשכת ההוצאה לפועל" כאשר מדובר במכתב של הצדדים עצמם שנשלח לבנק.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונית נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

158. מכל האמור לעיל עולה כי גם לעניין זה לא הוכחה הטענה להפרת חובה חקוקה ואף לא הוכח נזק כלשהו.

159. האיש ביקש להסתמך בסיכומיו על פסק הדין שניתן ע"י כב' השופט ליאור ברינגר במסגרת תמ"ש (ת"א) 47795-09-20 אלמוני נ' פלוני [פורסם בנבו, 31.01.23] אלא שבאותו פסק דין השתכנע בית המשפט כי הנתבע העליל עלילת שווא קשה ביותר על התובע בזדון ומבלי שהאמין באמיתות התלונה, נסיבות שאינן מתקיימות בענייננו כפי שפורט לעיל.

לסיכום

160. בשקלול כל הנסיבות שהובאו לעיל, לרבות הנזק הלא ממוני הכבד שנגרם לאישה בגין הפגיעה הקשה (ואולי אף בלתי הפיכה) במערכת יחסיה עם הוריה, אני מוצאת לנכון לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, בפיצוי כולל בסך 200,000 ₪ בגין הפצת לשון הרע על האישה והפגיעה בפרטיותה.

161. לעניין זה לקחתי בחשבון, כי מחד, לא מדובר בסדרת פרסומים, אלא באירוע מרכזי אחד (הפגישה בין הנתבעים להורי האישה), אולם מאידך, מדובר באירוע חמור שיש לגנותו, ויש מקום להעברת המסר לפיו גם במסגרת סכסוך גירושין יש גבולות שלא חוצים. ראה גם: דבריו של כב' השופט עמית במסגרת רע"א 6187/22 פלוני נ' אלמונית [פורסם בנבו, 21.09.22] לפיהם: " הליכי גירושין אינם "כרטיס ירוק" לפריצת גבולות ולחציית גבולות".

162. בנוסף, בגין קבלת תביעת האישה, יישאו הנתבעים ביחד ולחוד בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד של האישה בסך של 50,000 ₪. כמו כן, בגין דחיית תביעתו של האיש, יישא האיש בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד של האישה בסך של 30,000 ₪. כל הסכומים המפורטים לעיל יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

163. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים ולסגור את שני התיקים התלויים ועומדים. **פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.**

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

מורן ואלך-ניסן, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 10864-09-21 פלונת נ' פלוני ואח'
תמ"ש 8209-12-21

תיק חיצוני:

1
2